ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

Duhovna pomoć za obitelj

Donji Andrijevci, 2013.

SADRŽAJ:

1. ZAŠTO MOLITVA? 5

2. KAKVA VJERA? 13

3. NEDJELJNA SV. MISA 21

4. SV. PRIČEST - EUHARISTIJA 31

5. SV. ISPOVIJED - POMIRENJE 36

6. OBITELJ I BLAGOSLOV 47

Obiteljske molitve 55

7. ODGOJ DJECE 62

8. BOLESNIK U OBITELJI 70

9. NAŠI POKOJNICI 75

10. SV. JOSIP – ZAŠTITNIK OBITELJI 81

11. SVJEDOČANSTVA - uslišane molitve 87

Poštovani!

Jesmo li potrebni mira, zdravlja, razumijevanja, materijalnih dobara…? Dakako – reći ćete. Mnoge vjerničke obitelji oskudijevaju u mnogo čemu i u velikoj su potrebi. Vidi li to Bog? Svakako. Nismo li mi možda zakazali prema Bogu? Previše smo okrenuti poslovima, brigama i nekim svojim rješenjima. Ponekad živimo kao da Boga nema ili da on nema veze s našim životima. Jednostavno nemamo vremena da zastanemo i okrenemo se u vjeri svome Gospodinu. Možda smo zanemarili molitvu i sv. misu i čudimo se da se to događa.

Ova knjižica želi vas podsjetiti najvažnije u vjerničkom životu; molitva, vjera, obitelj, djeca, sv. misa, ispovijed… Želi vam pomoći da hodite u vjeri putem Božjim. Tada dolazite u Božju blizinu i Božja pomoć i blagoslovi sigurno neće izostati. U našim su rukama životi i obitelji; hoćemo li dalje sami ili s vjerom? Odlučimo se živjeti u Božjoj blizini i snazi i naši životi postati će puniji jer *Gospodin ne zaboravlja one koji se njemu utječu.*

Priređivači

Sveta obitelji, čuvaj našu obitelj!

1. ZAŠTO MOLITVA?

Pobožnost ili izgubljeno vrijeme?!

Ono što u suvremenom svijetu potiče zapostavljanje molitve jeste njezina prividna neučinkovitost i beskorisnost. Vrijeme koje se posvećuje pobožnosti i molitvi smatra se izgubljenim vremenom jer navodno ne donosi nikakvu korist. Međutim, smislenost i korisnost molitve drugačija je od one korisnosti kako je shvaća suvremeni svijet. To je korisnost koja donosi mir i ravnotežu u čovjeku, rasterećenje od briga i obaveza na jedan poseban način, tako da čovjek koji je pobožan i koji redovito moli ima jedan drugačiji način gledanja na svijet i život. Živeći tako, događa nam se upravo ono što je Isus od nas vjernika i želio, a to je da živimo u svijetu, međutim, da ne živimo samo za ovaj svijet.

Pobožan čovjek koji moli gleda svijet na Božji način. A upravo takvo rasterećeno gledanje na svakidašnji život oslobađa u nama neslućene snage i sposobnosti za rad, praktičnost i snalažljivost. Tako su uostalom živjeli i sveci. Mnogi, naime, krivo poimaju svece kao osobe koje su cijelog svoga života živjele ukočenog molitvenog stava te da uopće nisu bile praktične. Ali to je potpuno pogrešno jer su svi sveci bili i vrlo praktične osobe koje su mnogo dobra učinile u svijetu, upravo zbog toga što su imali zdravu pobožnost te duboki osoban, živi i dinamičan odnos prema Bogu kroz molitvu.

Sveci poučavaju

Uzmemo li za primjer Sv. Majku Tereziju iz Kalkute, moramo priznati da je ona, kao jedna od suvremenih svetica, bila i vrlo praktična žena. Jer ona se morala brinuti za mnogo toga svakidašnjeg što je potrebno za njegu bolesnika, a kako se njezin „posao" širio, bilo je potrebno sve više i više praktične snalažljivosti te snage i upornosti da se zbrinu svi bolesnici po bolnicama koje je osnovala. Nadahnuće i snagu za sav taj veliki posao Majka Terezija nalazila je u iskrenoj molitvi i u svakodnevnoj svetoj misi, u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Molitva daje snagu

Postoji jedno svjedočenje koje govori kako su jednom prilikom sestre koje su naporno radile brinući se za bolesnike došle Majci Tereziji zamoliti je da im pomogne jer se nalaze na kraju svojih snaga te više ne uspijevaju obaviti sve potrebne poslove. Iako rano ustaju, mole se i sudjeluju na svetoj misi, ne uspijevaju obaviti sve što je potrebno. Zato su je zamolile, odnosno predložile su, da se skrati vrijeme jutarnje molitve i pobožnosti

Isus ozdravlja!

kako bi se sestre mogle više posvetiti bolesnicima. Majka Terezija dopustila im je da tako čine, međutim to sestrama nije pomoglo da obave sve potrebne poslove pa su se zato vratile pitati Majku Tereziju za savjet. A ona im je odgovorila kako su krivo učinile što su skratile vrijeme pobožnosti i molitve i više se posvetile bolesnicima. Zato im je predložila da za još jedan sat produže vrijeme jutarnje pobožnosti i molitve te da će onda stići učiniti i sve one poslove koje zahtijeva briga oko bolesnika. Nakon što su je poslušale, sestre su doista uspijevale u svim svojim poslovima.

Ustrajno i redovito

Nitko od nas nije pošteđen napasti da prestane moliti kada u molitvi ne nalazi zadovoljstvo i kada ništa ne osjeća. Međutim, takva razdoblja uvijek su prolazna i baš se u njima iskazuje naša vjernost Bogu jer vjera se ne temelji samo na osjećajima, nego i na volji i razumu. U razdobljima kada osjećamo suhoću molitve moramo se sjetiti kako su važni trenuci dana posvećeni Bogu te da na kraju nije toliko važna njihova kvaliteta koliko je važno da smo ipak određeno vrijeme posvetili Bogu. Ponekad je Bogu draži iskreni i kratki uzdah, strelovita molitvica nego pola sata besplodne i nekoncentrirane molitve. Ili, mogli bismo reći kako je Bogu baš u tim trenucima kada molimo, a ništa ne doživljavamo i ne osjećamo, draža upravo takva molitva nego ona kada se mi dobro osjećamo. Bogu je sigurno draža ikakva nego nikakva molitva. A na kraju, još jednom napominjemo kako nijedna duboka i osobna molitva ne može zamijeniti sudjelovanje u svetoj misi jer je Bog tamo prisutan na posebno blizak način.

Što uči molitva?

Prava molitva ima četiri karakteristike: poklon, slava, zahvala i prošnja. Molitva je u prvom redu izraz našeg poklona i štovanja Boga. Zatim je ona izražaj naše slave njegovoj ljubavi i dobroti, uzvišenosti i njegovim vrlinama. Ona je potom izraz naše zahvale za sve ono što primamo od njega, jer sve što imamo dobili smo od njegove očinske ruke. Potom, kao četvrto, molitva je također i prošnja: molimo Boga za sve ono što nam je potrebno. Osobito trebamo moliti onda kad nismo do kraja svjesni što trebamo činiti, kad trebamo tek otkriti i poželjeti ono što nam uistinu koristi, ukratko - kod važnih koraka u životu i kada želimo sebe promijeniti. Molitva nam tada kazuje puno o nama.

Kada moliti?

Često svećenici u razgovorima i ispovijedima znaju čuti pitanja treba li moliti kad osjećamo potrebu? Treba moliti i onda kad ništa ne osjećamo? Moliti treba uvijek, bez obzira na naša osjećanja. Bog vidi naš trud, naš napor i našu borbu i na taj način stječemo veću zaslugu kod Boga. Molitva je izraz ljubavi prema Bogu, a ljubav se dokazuje djelima i voljom. A kad uspijemo nadvladati poteškoće u molitvi, koje puno puta svatko od nas ima, onda tek vidimo kako je istinita ona divna izreka poznatog duhovnog pisca o. Laplace: "Cijena molitve je vrijeme!" Tj. koliko više vremena žrtvuješ za molitvu, toliko ćeš od nje imati koristi, utjehe, radosti. Sveti Ignacije Loyolski rekao bi to na drugi način: "Bog se ne da natkriliti u velikodušnosti." Znači, što ti više Bogu dadeš, on će ti uzvratiti još više!

Na razne načine

Ima različitih načina na koje možemo moliti. Molitva može biti osobna, unutarnja, iz duše ili molitva srca. Moliti možemo zajedno s drugima ili pak sami. Neki običavaju pognuti glavu, zatvoriti oči i moliti srcem. Na taj način se odvajaju od svijeta i sami govore s Bogom. Oči i uši kao da su isključene, a prozori naše duše otvoreni. Sva je pažnja usmjerena Gospodinu koji prebiva u našem srcu. Tako možemo moliti svoju jutarnju i večernju molitvu, ili zahvalu iza pričesti ili pri klanjanju. Ovakav unutarnji razgovor s Bogom nužan je i potreban oblik molitve. Molitva srca velika je milost u kojoj se treba vježbati i za koju treba moliti.

Liturgija – molitva zajednice

Aktivna molitva, molitva je otvorenih očiju i ušiju. U ovakvoj molitvi molitelj se ne ograđuje od izvanjskog svijeta. On nastoji da ga što više diže Bogu; što čuje, vidi, dodiruje i što god čini. On moli kada gleda oltar, kalež, tabernakul, svijeće... On moli kada izgovara glasno misne molitve, glasno pjeva, kada stoji ili kleči. Ove vanjske stvari ne „smetaju“ ga, što više, one mu pomažu da žarče moli. To je molitveni način liturgije tako da što zdušnije sudjeluje. Crkveni Sabor će reći da je liturgija najuzvišenija molitva koju čovjek može prinijeti Bogu. Obredi sv. mise, sakramenata i drugih pobožnosti pružaju nam razne oblike molitava. Stoga Crkva njeguje liturgiju i želi da svi vjernici u toj skladnoj pjesmi daju svoj obol.

Naše i Božje djelovanje

Veličina svetaca nalazi se u njihovom nastojanju da svoje mane i slabosti preobraze u vrline i kreposti. U onome u čemu su, kao obični ljudi, bili slabi, oni su upornim radom i odricanjem popravili i postali veliki. I najveći grešnik može postati svetac. Primjer nam je sv. Augustin. On je do svoje tridesete godine živio razvratnim i sablažnjivim životom. Sam je to napisao u svojim Ispovijestima: «Još kao dijete bio sam veliki grešnik.» Nakon obraćenja Augustin postaje jedan od najvećih svetaca naše Crkve.

Ostvarivi cilj

Biti svet Božji je dar i plod našeg zalaganja. Bog nas je iz ljubavi stvorio, ali naša vječna sreća ovisi o nama i našem trudu oko svetosti. Poziv na svetost trajna je obveza svakog kršćana. Na svetost smo pozvani po krštenju i služenju u Crkvi. Neka nas ne uplaši visina cilja na koji nas Bog poziva. On je ostvariv jer su ga mnogi dostigli. Što je cilj veći, traži više žrtve i odricanja. Svojim smo krštenjem krenuli za Kristom, trebamo ga slijediti i svetim životom!

Najizvrsnija molitva je ako pobožno pratimo i sudjelujemo u svetoj misi ili u drugim svetim obredima zajedno sa svećenikom i ostalim vjernicima.

Kršćanin pred Bogom nije prosjak, nego ljubljeno dijete koje se Bogu ne obraća samo onda kada treba njegovu pomoć, nego, prije svega, kada treba Bogu odati čast i slavu, zahvaliti mu i moliti za oproštenje.

Obiteljska „blaženstva“

• Blago obitelji u kojoj se članovi okupljaju na zajedničku molitvu, da bi se Bog nastanio među njima: “Gdje su dvojica ili trojica sabrani u moje ime, ja sam među njima.”

• Blago obitelji koja svetkuje Dan Gospodnji, u kojoj svi članovi idu na svetu misu, često se ispovijedaju i pričešćuju; oni će biti pozvani na gozbu vječnog života.

• Blago obitelji u kojoj se supružnici vole, poštuju život i rađaju djecu; oni grade kuću na čvrstoj stijeni i ostaju postojani u nevoljama.

• Blago obitelji u kojoj nema psovke, svađe, ružnih riječi, loših filmova i časopisa koji narušavaju dostojanstvo braka i obitelji; njoj je zajamčena budućnost.

• Blago obitelji u kojoj nema rasipništva i oholosti života, u kojoj se djeca i mladi uče raditi, moliti, razgovarati i voljeti vlastiti dom. Oni su oaza zdravog okruženja.

• Blago obitelji u kojoj se njeguje poštenje, radišnost i vedro raspoloženje; ona će uvijek, zagovorom Svete Nazaretske Obitelji, pronaći rješenja svojim problemima.

Ne budi nevjeran, nego vjeruj!

(Sv. Petar tone u more)

2. KAKVA VJERA?

Živi u Božjem suncu!

Dragi prijatelju, danas ti želim napisati jedno posve osobno pismo. Ono mora dirnuti tvoje srce i na jednostavan ti način poručiti kako u životu uspjeti: Živi na Božjem suncu! Ono što je sunce za biljke i životinje, to je za čovjekovu dušu Bog. On je tvoje duhovno sunce bez kojega nema života! Ljudi su pokušali živjeti bez Boga i postali slični biljkama koje žive u podrumu: duša im je blijeda i smežurana, bez snage i stisnuta; izrasli su u visinu, ali bez cvijeta i ploda, odumiru i venu. Prijatelju, bez sunčeva svjetla nema života!

Koja je tajna biljaka? One znaju nešto što našoj znanosti ne uspijeva: iz sunčeva svjetla, iz vode u zemlji i zraka stvaraju hranjive tvari. I od tih tvari žive. Bez svjetlosne energije sunca propale bi sve biljke, livade i šume. Posve slično je i sa životnom tajnom duša: i one trebaju svjetlo. Bez Božjeg sunca duše propadaju od gladi! Tek u molitvi prima čovjek ono "svjetlo odozgo" koje izlazi iz Boga. On je sunce duša! Pomoću energije tog sunca duša proizvodi - slično kao i biljka - sve potrebno za smiren i radostan život.

Prijatelju, ako tvoja duša prima dovoljno svjetla odozgo, tada imaš sve što trebaš - snagu i ljubav, životnu energiju i obilje u svakom dobru. Kakvo obećanje!

Ne vidiš li kako se na zemlju spustila tama? Ljudi nadomještaju Božje svjetlo umjetnim svjetlom svjetiljki. I žive u još dubljoj noći. Većina njih ne vidi više jasan cilj, niti siguran put, nemirni su u sjenki tame i provalija koje ne vide. Prijatelju, ne živi u tami! Inače ćeš promašiti cilj, otići na stranputicu i pasti u zabludu. Živi u svjetlu, grij se na Božjem suncu! Ako moliš, primaš Božje svjetlo i tako spoznaješ Boga iz vlastitog iskustva! Spoznaješ njegove putove i istinu njegovih riječi. Prijatelju, odluči se da postaneš čovjek molitve! Tada će tvoj život biti pun svjetla i snage za sve životne izazove.

Prijatelju, izaberi sunce života! Izaberi Boga i odluči se za život molitve! Kao što se biljke okreću suncu i traže svjetlo, tako se i cijeli tvoj život mora obratiti Bogu i tražiti njegovo svjetlo. Tada će tvoj život procvjetati, ojačati i donositi plodove za vječnost! Tada će proći tama noći. Prijatelju, živi na Božjem suncu! (H. Madinger)

Molitve za dar vjere

Gospodine Isuse Kriste! Svojim si učenicima otvorio vrata vjere i omogućio pristup božanskom životu. Zahvaljujemo ti što si i nama udijelio taj dragocjeni dar, što si nas pridružio zajedništvu tvoje svete Katoličke Crkve. Molimo te, umnoži nam vjeru! Pomozi da u snazi Duha Svetoga radosno živimo krsni savez s tobom, upoznamo cjelovit sadržaj naše vjere, odvažno je svjedočimo u obitelji i druš-

tvu te da je očitujemo djelima ljubavi. Na nedjeljnom sudjelovanju u svetoj misi ispuni nas snagom svoga križa i učini dionicima svoje pobjede nad smrću. Tvojoj Presvetoj Majci i našim nebeskim zaštitnicima povjeravamo ustrajnost u pravoj vjeri, kako bismo primili nagradu vječnoga života. Koji živiš i kraljuješ, danas i uvijeke. Amen. ***Oče naš...***

Što činiti?

Čuvaj vjeru u Boga kao oko u glavi. Veliko je blago i sreća za čovjeka ako je rođen i odgojen u kršćanskoj vjeri. Ne napuštaj vjere svojih otaca ni za kakvo zemaljsko dobro! Rado idi na sv. misu i nastoj svoju vjeru dobro upoznati. Često moli Boga da svoju katoličku vjeru sačuvaš do smrti! Nauči napamet i često moli „Apostolsko vjerovanje". Živi po nauku svoje vjere. Budi pripravan za svoju vjeru trpjeti ako to bude potrebno.

Očuvaj vjeru

Moli često: „Gospodine, očuvaj nam vjeru!" Marljivo čitaj knjige nabožnog sadržaja. Uzdaj se u Gospodina, jer je beskrajno milosrdan. Stavi svoje pouzdanje u žrtvu svete mise. Činimo sve iz ljubavi prema Bogu! Tako će svako naše djelo postati Bogu ugodno i za nebo zaslužno. Vjera, ufanje i ljubav dolaze od Boga i vode nas Bogu; zato se i zovu bogoslovne kreposti.

Moli često: Bože, vjerujem u te, jer si nepogrešivo istinit! Bože, ufam se u te, jer si beskrajno milosrdan!

Bože, ljubim te, jer si neizmjerno dobar! Isus je tražio da ga priznajemo i javno: „Tko prizna mene pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem nebeskim.” Kad javno, kao zajednica, štujemo Boga, to se zove liturgijsko štovanje Boga. Za liturgijsko štovanje određeni su svećenici i sveta mjesta (crkve). Liturgijsko štovanje Boga je npr. misa.

Na što se osloniti?

Bez Boga, svi su temelji klimavi. Gradi svoj život na Bogu! Sačuvaj vjernost u Bogu! Tada ćeš imati siguran oslonac. Tko se od Boga odvaja, čovjek je bez korijena. Ne živi bez Boga! On je jedina i neprolazna sigurnost. Učvrsti svoj život u Gospodinu! Ako su te ljudi razočarali, Bog te nikada neće razočarati. Neka on bude oslonac tvog života! Temeljna načela tvog života moraju biti usađena u Bogu! Jer, on je temelj tvog života. Kada ti se čini da je tvoj život izgubljen, tada ti je Bog najbliži. Neka on bude čvrst oslonac tvog života! Čvrsti temelj na kojemu ćeš izgraditi svoj život. Sklopi svoj Savez s Bogom! Život je neprekidna borba za dobro. Jer samo onda možeš opstati, ako živiš s Bogom. Tamo gdje je Bog prognan iz života, počinje tragedija. Čvrsto se drži Boga, svog Oca! Život s Bogom je zahtjevan, ali nas oslobađa. Nemoj ga izbjegavati! Tko s Bogom živi, u svemu nalazi smisao i blagoslov. Moli češće! Učini Boga središtem svog života! Tada sve postaje novo. Gledaj više prema Bogu! Tada se razrješuju mnogi problemi.

Majci naše vjere

Pomozi, Majko, našu vjeru! Otvori nam uši za Riječ, da čujemo Božju riječ i prepoznamo Božji glas i Božji poziv. Probudi u nama želju da slijedimo njegove korake, da izađemo iz svoje zemlje i prihvatimo njegovo obećanje.

Pomozi nam da nas dotakne njegova ljubav da bismo ga mogli dotaći svojom vjerom. Pomozi nam da se potpuno pouzdamo u njega, da vjerujemo u njegovu ljubav, nadasve u trenucima nevolje i križa, kada je naša vjera pozvana rasti.

Posij u našu vjeru radost Uskrsloga. Podsjeti nas da onaj koji vjeruje nikada nije sam.

Nauči nas gledati Isusovim očima, da on bude svjetlo na našem putu. I da to svjetlo vjere sve više raste u nama kako bi svanuo onaj dan koji ne poznaje zalaska, koji je sam Krist, tvoj Sin, naš Gospodin. (Papa Franjo)

Molitva

Bože, već oduvijek sam slutio: Ovaj površni, bučni svijet i život ne može biti sve! On često moju dušu zamara, čini je tupom i prljavom. Bože, možeš li mi još jednom dati svoje svjetlo? Daruj mi svoje svjetlo, tada ću biti vjeran! "Dijete moje, želiš biti vjeran? Još danas ćeš me zatajiti. Ako želiš vjernost, tada se prihvati molitve! Budi vjeran u molitvi i pristupi mi svakodnevno u molitvi. Tada ću ja biti tvoje svjetlo i tvoja snaga."

Strelovite ili molitve za smirenje

Ovakve su molitvice nazvane "strelovite" jer su kao strelice ljubavi koje često odašiljemo u nebo. Po njima Bog vidi kako ga ljubimo i na nj mislimo. Mole se tako da izaberemo koja nam odgovara i ponavljamo; u sebi ili glasom. Crkveni oci nas uče da one donose mir duši i otvaraju nas Božjoj milosti.

- **Gospodine, Isuse Kriste, smiluj mi se!**
- **Isuse, blaga i ponizna Srca,**
  učini srce moje po Srcu svome.
- **Sve mogu u Isusu Kristu koji mi daje snagu.**
- **Slatko Srce mog Isusa, daj da te ljubim sve više!**
- **Slatko Srce Marijino, budi moje spasenje!**
- **Isuse, Marijo, Josipe!**
- **Isuse moj, smiluj mi se!**
- **Isuse, tebi živim. Isuse, tebi umirem.**
- **Isuse, tvoj sam u životu i u smrti.**
- **Zdravo, križu, jedina nado!**

Trpljenje - bolno, ali korisno

• Vjerujem da je trpljenje odlično sredstvo za naše posvećenje.

• Vjerujem da Gospodin pripušta moju patnju, te me je obdario potrebnom snagom da je podnosim.

• Vjerujem da će Isus, koji nagrađuje već čašu vode koju dademo bratu - dati nagradu, veliku kao more, onome tko trpljenje vjerom prihvaća.

• Vjerujem da je vrijeme da se prestanemo tužiti nad bolima - jer su Božja kušnja.

• Vjerujem da će me bol, koja me je dovela na Golgotu, voditi i u radost uskrsnuća.

• Vjerujem da je trpljenje poziv - težak čovjekovoj naravi, ali potreban jer po njemu nastavljamo Kristovo trpljenje i spasenje.

Molitva je svako uzdizanje duše k Bogu.
Zato se može moliti na različite načine!

- Ako samo u svojoj nutrini mislima i željama razgovaramo s Bogom; to je nutarnja molitva.

- Ako misli i želje popratimo i riječima; to je usmena molitva.

- Ako pjevamo nabožne pjesme; tko pobožno pjeva, dvostruko moli.

- Ako razmišljamo o svetim istinama naše vjere, a pogotovo ako o njima razgovaramo ili neuke poučavamo.

VJERA TE TVOJA SPASILA!

(Isus ozdravlja slijepca)

3. NEDJELJA I SV. MISA

Kakva ti je nedjelja?

Neki je svetac rekao: "Kršćanine, kakva ti je nedjelja, onakva će ti biti i vječnost." Svoju nedjelju mi, vjernici, trebamo provoditi s Bogom, svojom obitelji i zajednicom. Nažalost, danas je nedjelja narušena radom, obvezama na radnom mjestu, trčanjem po trgovačkim centrima, a sve manje u obiteljskom okruženju, a osobito sudjelovanjem na nedjeljnim euharistijskim slavljima. Možemo li nedjeljom ne ići u trgovine?

U današnje vrijeme ljudi kao da nemaju vremena jedni za druge. Nemaju vremena za razgovor, za povjeravanje; ne mogu se uzajamno izjadati, našaliti, nasmijati, utješiti i ohrabriti. Za one koje volimo i koji su nam važni moramo imati vremena. Ljudi ne mogu biti sretni ako nemaju s kime razgovarati, izmijeniti misli i iskustva, jedni drugima nositi radost. Bez toga je čovjek sve manje čovjek, a sve više sličan nekom stroju, automatu bez srca i duše. Čovjek mora imati vremena za čovjeka, prijatelja, obitelj. Kako bismo mogli biti Božji prijatelji i saveznici, kako bismo mogli živjeti njegovim životom vjere, nade i ljubavi kad ne bismo imali vremena da posebno s njim porazgovaramo? Za svako prijateljstvo, za svako drugovanje onih koji se vole treba određeno vrijeme. Prijateljstvo i ljubav su trajni, ne vežu se samo za vrijeme sastanaka, ali ipak bez takvih sastanaka oni bi se ugasili. Naši susreti su poput ulja koje dolijevamo svjetiljci ljubavi koja gori u našim srcima. I za prijateljevanje s Bogom treba pronaći vremena. To vrijeme je svakako i naša sv. misa. Ima ljudi,

i mlađih i starijih, koji kažu da u Boga vjeruju, ali da nemaju vremena moliti, ići u crkvu, svetkovati nedjelje i blagdane. Zacijelo imaju važnijeg posla. Ne znači li to da smatraju kako je nešto drugo važnije od prijateljstva s Bogom? Ako Bog nije vrijedan da mu posvetimo barem sat vremena svake nedjelje i blagdana, kako možemo tražiti da mi budemo Bogu vrijedni i važni?

Što je to sveta misa?

"Što je sveta misa?" Nema sumnje da bi ovo pitanje mnogim kršćanima moglo izgledati skoro nekorisno. Čemu takvo pitanje? Svake nedjelje idemo na misu, reći će oni, mi dobro znamo što je misa! Zašto postavljati takvo pitanje?

Ipak je potrebno takvo pitanje! Često se majke i očevi u obitelji, koji su redovito slali svoju djecu na misu svake nedjelje, duboko rastuže i ožaloste gledajući svoju djecu: čim dođu u mladenačke godine, ne žele više ići na misu. Zašto, ako ne zato što ne znaju što je sveta misa? Kao da ih misa više ne zanima. Oni sigurno znaju kako se redaju misni obredi. Još im u ušima odjekuju misne pjesme. Ali to ih ne zanima, jer ne vide ništa izvan toga, ne znaju ništa više od toga.

U starom Egiptu mladi faraon (car) obilazio je svoje carstvo. U jednom pustom kraju zatekao je radnike koji prave cestu. Bili su umorni i žedni jer su vodu morali donositi izdaleka. Faraon, vidjevši to, smilovao se i dao iskopati duboki bunar. Radnici su se oduševili. Mogli su nesmetano, sretno i zadovoljno nastaviti svoj posao. I već stoljećima se na tom istom izvoru putnici krijepe i utažuju svoju žeđ. Tako je i nama Isus Krist na Veliki četvrtak da-

rovao "izvor" - svetu misu gdje kršćani već dvije tisuće godina crpe snagu za svoj vjernički život i utažuju žeđ svoje duše. Nemojmo zanemariti taj Božji dar.

Katekizam Katoličke Crkve govori da je sveta misa središnji sakrament i izvor sveg kršćanskog života. Sav liturgijski i vjernički život ima središte u svetoj misi. Na to nas upućuje i crkvena zapovijed koja nalaže da svake nedjelje i blagdana sudjelujemo na svetoj misi. Pravi kršćani osim velikog razloga neće propustiti svetu misu nedjeljom. Oni koji su najpobožniji nastoje biti na misi, ako je ikako moguće, češće kroz tjedan.

Nedjeljni odmor - naše vrijeme za Gospodina

Da bi naš susret s Gospodinom bio što bliskiji i dublji, nedjeljom ne radimo, nego slavimo sv. misu, odmaramo i obnavljamo svoje snage za novi tjedan. Nedjeljom ne radimo ne samo zbog odmora – uostalom, možemo se odmarati neki drugi dan u tjednu - već da imamo vremena za Boga, da budemo slobodni za slavljenje svete mise. Naše poslanje, kao čovjeka i kao kršćanina, jest slaviti, častiti i hvaliti Boga zbog njegovih divnih djela prema nama.

Nedjeljni nas odmor oslobađa zauzetosti pretjeranim radom koji čovjeka čini tvrdim prema drugima i nagoni da zanemaruje svoju dušu. Stoga je potrebno da se bar jednom tjedno okrenemo prema sebi i prema Bogu, isključimo iz svojih planova i uzdignemo nebeskim vri-

jednostima. Svaka nedjelja je dan Kristova uskrsnuća – "mali Uskrs". Zato treba Bogu zahvaliti i s braćom i sestrama radosno slaviti.

Sveta vremena

I za drugovanje s Bogom treba pronaći i odrediti neko vrijeme. Zato govorimo o svetim vremenima. U danu je takvo sveto vrijeme doba jutarnje, podnevne i večernje molitve. U tjednu je sveto vrijeme svaka nedjelja. Kroz godinu ima još drugih Bogu posvećenih dana. To su zapovijedani blagdani. Ta sveta vremena, Bogu posvećeni dani, toliko važni da je sam Bog tomu posvetio posebnu zapovijed koja glasi: "Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji!"

Posveta slobodnog vremena

Ujutro, čim se probudimo, čim ustanemo, prije početka rada, treba moliti. Treba reći Bogu da smo mu

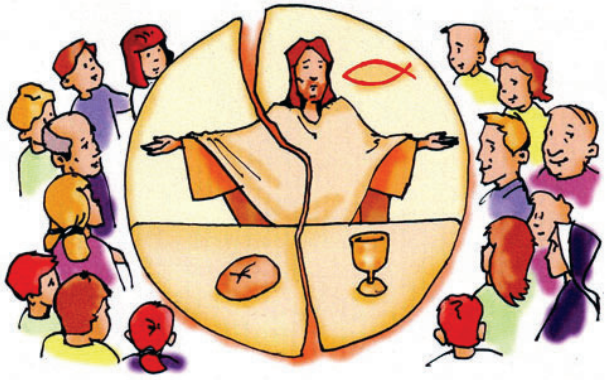

Sveta pričest - hrana za dušu!

zahvalni što nam je darovao još jedan dan te ga zamoliti za pomoć tijekom cijelog tog dana. Barem jednom dnevno treba se s Bogom družiti. A navečer, prije spavanja, pred njim se osvrnuti na to kako smo taj dan proveli. Vidjeti u čemu smo uspjeli, a što smo pokvarili. Zahvaliti mu za pomoć, pokajati se za ono što smo zlo ili loše načinili, odlučiti sutrašnji dan još bolje proživjeti.

Nedjeljna misa

Sve to treba osobito činiti nedjeljom i blagdanom. U te svete dane treba, međutim, ići zajedno s drugim vjernicima u crkvu. Tu čitamo i slušamo Božje riječi koje Bog svima nama upućuje. Tu – a to je najvažnije - slavimo svetu misu, sastajemo se s Isusom oko stola, slavimo njegovu ljubav prema nama, njegovu smrt i njegovo uskrsnuće za nas. Tako prestaje ono što je zlo, a iznova se rađa i raste Božji život u nama, postaje očitije Božje dobro. Uz to, nedjeljom je lijepo imati vremena za druženje, za izlete, za pohađanje rodbine, bolesnika i prijatelja.

Crkvena zapovijed, na temelju Božje zapovijedi, izrazito kaže da u nedjelju i sve zapovijedane blagdane vjernik mora dolaziti na svetu misu. Tko bi to zanemario, zanemario bi Boga, priznao da mu Bog ne znači mnogo. Drugim riječima, vjernik nedjeljom i zapovijedanim blagdanom treba doći na svetu misu, inače teško griješi. Tko, međutim, želi doći, a spriječen je (bolest, udaljenost, nesretni slučaj, neki izvanredni i neočekivani događaj ili što slično) – nema grijeha.

Bližnji i ja!

Također, svaki dan treba naći vremena da drugim ljudima učinimo život ljepšim. To znači: pomagati osobito ukućanima, bolesnima, prijateljima koji nešto ne mogu sami učiniti, s drugima se družiti, razgovarati – činiti sve da i njima i nama, u kući i izvan kuće, život bude ljepši, sretniji. A što činiti za sebe? Vidjeli smo da svatko tko razgovara s Bogom i ljudima nastoji ne samo da bude sretan, već da i samoga sebe usavršava. Ipak treba naći vremena i za sabranu molitvu. To posebno naglašavamo, jer molitva u tišini, i iskreno ispitivanje vlastitih postupaka, gradi i jača naš karakter, da sami sebe ne zavaravamo, nego rastemo u vjeri, da postajemo sve više dobri ljudi i vjernici.

O, moj Isuse

O, moj Isuse uključujem se u sve svete mise koje će se sada govoriti po cijelom svijetu. Prikazujem ih sjedinjujući s mukama svetoga Sina tvoga i molim te po bezgrešnom Srcu Marijinu iz svake sv. mise jednu kapljicu svete Krvi za oproštenje mojih grijeha i pokore za grijehe. Molim te i ove milosti: podijeli nam i ovu milost da se kod svake svete mise jedna duša oslobodi iz čistilišta, jedan se grešnik tebi obrati, jedan umirući da nađe milosrđe, jedan se pogani obrati, da se sačuva nevinost jednog djeteta, jedna mlada duša da dobije kod izbora svojega rasvjetljenje i odvažnost da radi po Božjoj volji i da se spriječi jedan teški grijeh koji zadaje najviše boli tvojemu Srcu. Bez tebe Isuse neću da umrem, na tvom Srcu pripravan sam umrijeti kako, gdje i kad se tebi svidi. Amen. ***Oče naš...***

Vjernik se moli Bogu:

svako jutro i svaku večer; prije i poslije jela; kod službe Božje; kad crkveno zvono poziva na molitvu; u nevolji i napasti; u svakom važnijem poslu.

1. Nemoj kasniti! Pođi na vrijeme, dođi na vrijeme!

2. Ne zaustavljaj se na ulazu u crkvu! Dođi bliže oltaru!

3. Slušaj pažljivo riječ Božju koja se naviješta!

4. Pomno prati i odgovaraj svećeniku s ostalim vjernicima molitve za narod!

5. Pjevaj! Pobožna pjesma jest dvostruka molitva! Pjevaj glasom, pjevaj srcem, pjevaj dušom!

6. Poštuj šutnju! U vrijeme šutnje razmatraj, klanjaj se, zahvaljuj u što većoj sabranosti!

7. Gledaj na oltar, ne ogledavaj se, prati što se događa na oltaru!

8. Tu si pred Bogom. Gospodin te vidi u dno duše! Kod podizanja, po mogućnosti, kleči!

9. Primi svetu pričest ako imaš za to uvjete, odnosno ako si pripravan, tj. čist od teškoga grijeha i jedan sat natašte!

10. Misli i na druge, moli za one koji nisu prisutni.

Deset razloga zašto idemo na svetu misu

1. Sudjelujemo, ne promatramo!

Na misu ne idemo kao na "predstavu" gdje će nas netko drugi "zabavljati", "glumiti za nas". Na misi nismo puki promatrači, to je nešto u čemu sami sudjelujemo! Na misi smo mi "protagonisti", "glavni glumci" zbivanja: pjevamo, čitamo, molimo, sudjelujemo...

2. Zajedno smo!

Mi vjernici smo kao obitelj. "Udovi"' istoga "tijela" kojemu je Krist "glava". Stoga smo na misi na osobit način združeni sa svima koji nas okružuju, ali i sa svim ljudima na svijetu koji su toga dana otišli u svoje crkve na misu. Nismo sami, izgubljeni, već postajemo jedna velika obitelj!

3. Susrećemo našega Oca!

Na svakoj misi susrećemo i našega Oca, Boga koji nas je stvorio i koji kao dobar otac želi sve najbolje svojoj djeci. Na osobit način susrećemo ga u molitvi "Oče naš", koja je važan dio mise. Nije nevažno što se ta molitva zove "Oče naš", a ne "Oče moj" - jer Bog je želio da molimo zajedno, na misi.

4. Slijedimo Božji putokaz!

Ljudske zapovijedi ne poštujemo baš previše, ali Božje su malo drugačije. Bog nam je dao Deset zapovijedi kao putokaze za sigurno kretanje stazama života. Sjeti se treće zapovijedi koja glasi: "Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji." Budemo li poštivali tu zapovijed, sigurno nećemo zalutati na krivi put, niti propasti!

5. Slušamo Radosnu vijest

U danima kad su TV-ekrani i novinski stupci prepuni "crnih" i žalosnih vijesti, prava je milina na misi čuti Radosnu vijest! A to je Evanđelje, u kojemu slušamo o Isusovom životu, iz kojeg učimo kako ćemo živjeti! I drugi tekstovi iz Svetoga pisma znaju biti i te kako zanimljivi, ali da bi ih bolje razumio, ne bi bilo loše da ih unaprijed pročitaš u Bibliji.

6. Primimo dar!

Najveći razlog, najveća stvar - na misi primamo najveći dar! U sakramentu pričesti primamo Tijelo i Krv Kristovu! Postoji li bolji i sigurniji način da se zbližimo s Isusom i slijedimo ga?

7. Najizvrsnija molitva

Molimo se prije i poslije jela, ujutro i navečer prije spavanja. Pa ipak, misa je najbolja molitva! Obuhvaća i pjesme, i psalme, hvale, oprosne molitve, molitvu vjernika, Vjerovanje, Oče naš... Sve riječi koje izgovaramo kao odgovor svećeniku istodobno su molitve. i ono najljepše - na misi u isti tren molimo i sami, i kao zajednica!

8. Uzimamo "gorivo za dušu"

Odlazak na misu za nas je kao kad vozilo praznoga rezervoara ode na benzinsku crpku! Susret s Bogom i bližnjima, svetopisamske i svećenikove riječi, darovi koje dajemo i primamo - sve to puni nas novom snagom, novim "gorivom duše" za dane i obveze koje nam slijede na poslu, u kući i drugdje. Božja milost nas prati, postajemo zadovoljniji, jači!

9. "Vrijeme za Boga"

Ako ti nijedan dosad navedeni razlog ne pomaže, ako ništa drugo - zapitaj se možeš li bar sat vremena tjedno odvojiti za Boga? Razmisli o tome. Za televiziju, kavu, razgovore, druženja.. odvajaš i puno više sati... A ipak, Isus je za nas (i za tebe!) umro na križu... Pa onda, hajde, prije odlaska na misu sjeti se i njegovih riječi: "Ovo činite meni na spomen!"

10. ISUS TO ŽELI!!! Točka.

Sveta misa i nedjelja

- krenimo na vrijeme u crkvu
- obucimo se svečanije
- u srcu mislimo o misi i svojoj vjeri
- neka nam misa bude središte dana
- blagujmo zajedno ručak u obitelji
- razgovarajmo više s ukućanima
- izbjegavajmo sukobe
- nađimo vremena za tišinu i za sebe
- budimo dobro raspoloženi i gostoljubivi
- posjetimo nekoga i razveselimo

4. SVETA PRIČEST - Euharistija

Bez gozbe misa nije misa!

Skupiti se oko stola, a ne blagovati - to baš nema smisla! Mi smo se skupili oko stola – oltara, pa zar nećemo okusiti ono što nam se nudi? Prvi kršćani nisu mogli ni zamisliti "večeru Gospodnju" (tako su zvali misu) bez blagovanja.

Ali u kasnijim vremenima kršćani su se rjeđe pričešćivali. Išli su na misu svake nedjelje, a pričešćivali se - jednom godišnje! Djeca se uopće nisu pričešćivala sve dok ne bi postala "tinejdžeri". Tek je papa Pio X. u prvim godinama 20. stoljeća dopustio da se i djeca pričešćuju. Danas je novi sakramentalni red: na svakoj misi treba se pričestiti. Isus, naš domaćin, to nalaže!

Otišao je i ostao s nama

Isus je otišao, nema ga više među nama. Ne možemo ga vidjeti kao što su ga vidjeli apostoli, ljudi koji su u to vrijeme živjeli oko njega. Ali, eto, uvijek se možemo naći oko stola, uzeti kruh i vino, ponoviti njegove riječi, i on je obećao da će biti s nama, biti naš, biti za nas.

On je naš Kruh, naša jakost. On je naše Vino, naša radost. On nas okuplja na gozbu, on je naše zajedništvo, da budemo obitelj, da budemo njegova, Božja, braća i sestre.

To znači da nas je naš najstariji i najdraži božanski brat, Isus iz Nazareta, zaista doveo u "društvo Očevo", da kao odrasli jedemo za stolom.

Primanje svete pričesti

Na riječi: "Tijelo Kristovo", odgovaramo: "Amen." To je znak našega slaganja sa svime što Crkva naučava i vjeruje o Kristu. Ne smijemo se pričešćivati ako smo svjesni teškoga neispovjeđenog grijeha. Primamo pričest tako što uzimamo Presveti Sakrament na ruku i odmah ga potom stavljamo u usta ili tako da nam ga svećenik stavlja na jezik.

Zahvala

Nakon pričesti misno slavlje često brzo završava. Ipak, ne bi trebalo tako biti. Misal predviđa izričito: "Kad svrši pričešćivanje, svećenik, vjernici, ako je zgodno, neko vrijeme tiho u sebi mole. Ako se želi, čitava zajednica može pjevati koji himan, psalam ili drugu pjesmu pohvalnicu."

Tada je nadasve zgodno upriličiti šutnju. Trenutci šutnje ne smiju nikad nedostajati u službi Božjoj. "Pojedinci će se sabrati u sebi kod pokajničkog čina i nakon poziva na molitvu; kad završi čitanje ili homilija, kratko će razmisliti o onome što su čuli, a poslije pričesti zahvaljivati i preporučivati Bogu svim srcem."

Nakon tihe osobne zahvale, zajednica može još zajednički pjesmom ili kojim himnom zahvaliti. Ta zahvala se zaključuje završnom molitvom. U njoj se svećenik obraća još jednom kao na početku svete mise, u ime

svih, vječnom Ocu. Sa zahvalom je najčešće povezana molitva da se sveta euharistija ostvari u svakodnevnom životu i da vodi vječnom spasenju.

"Pričest kao aspirin?"

Postaje li čovjek bolji kad se pričešćuje? pita mali Jakov. Vrlo dobro pitanje. Postavljaju ga od vremena do vremena i odrasli kršćani. Svakako, ne blaguje se tijelo Kristovo kao što se uzimaju lijekovi. Kad nas zaboli glava, uzmemo aspirin i glavobolja nestane. Pričest ne djeluje tako. Ona je susret s Isusom. On nam daje svoj život, sebe sama, da bismo mogli živjeti kao i on. Kad ga susretnemo u pričesti, on nam kaže: "Ja sam dao svoj život za ljude kako bi oni naučili ljubiti jedni druge. A što ti činiš?" Ako ti je stalo do njega i ako voliš druge ljude, posebno svoje prijatelje, i ti ćeš poželjeti da njima nešto dobro i lijepo učiniš. Ako ovo dobro shvatimo, tada će nam pričest uistinu pomoći da postanemo bolji i plemenitiji.

"Hrana" za poslije

Zar svaka domaćica ne ostavlja hranu i za one ukućane koji ne stignu na ručak? Poslije, kad dođu, oni jedu hranu od istoga ručka i tako se ipak ne odjeljuju od obitelji. Također, hrana se nosi onima koji su možda morali ostati u postelji zbog bolesti, ili koji su na izletu ili na radu u polju…

Iz praktičnih razloga - jer se lakše čuva i prenosi - u svetohraništu obično ne čuvamo Krv Kristovu pod prilikama vina, nego samo Tijelo Kristovo pod prilikama kruha.

Svetohranište (tabernakul) služilo je u početku za dostojno čuvanje Euharistije za bolesnike i nenazočne na misi. No, s produbljivanjem vjere u Kristovu stvarnu prisutnost u Euharistiji, Crkva je postala svjesna značenja tihog klanjanja Gospodinu - prisutnom pod euharistijskim prilikama. Euharistija je, naime, najveći znak nazočnosti živoga Gospodina u zajednici.

Mogli smo uočiti kako se pored svetohraništa nalazi svjetlo koje uvijek svijetli. To svjetlo nazivamo vječno svjetlo. Kada je Isus prisutan u prilikama kruha u svetohraništu, svjetlo je upaljeno. To nam je znak i poticaj da mu se poklonimo.

Gospodine, smiluj mi se!

Molitve poslije pričesti

Dušo Kristova

Dušo Kristova, posveti me!
Tijelo Kristovo, spasi me!
Krvi Kristova, napoji me!
Vodo iz prsiju Kristovih, operi me!
Muko Kristova, okrijepi me!
O dobri Isuse, usliši me!
Među rane svoje sakrij me!
Ne dopusti da se odijelim od tebe!
Od neprijatelja zlobnoga brani me!
U času smrti moje zovni me!
I zapovjedi mi da dođem k tebi
da te sa svetima tvojima hvalim
u vijeke vjekova! Amen.

Duhovna pričest

Kad nismo u mogućnosti sudjelovati kod svete mise, nego je gledamo na televiziji ili sami molimo prema molitveniku, žarom vjere molimo Gospodina da nas pohodi.

Isuse moj, vjerujem da si prisutan u Presvetom Sakramentu, ufam se u te, ljubim te nada sve. Iz ove ljubavi kajem se od srca za sve grijehe i obećavam da ću se čuvati svakoga grijeha. Moja duša čezne za tobom, ali jer te ne mogu sada stvarno primiti u Presvetom Sakramentu, dođi barem duhovnim načinom u moje srce. (Pomisli da si Isusa doista primio.) Isuse moj, klanjam ti se kao da si u mom srcu svojim presvetim tijelom stvarno prisutan i sjedinjujem se posve s tobom. O, ne daj da se ikada od tebe rastavim! Tvoj sveti blagoslov sišao na mene i ostao vazda sa mnom. Amen.

5. ISPOVIJED – Sakrament pomirenja

Iz Katekizma

Nema grijeha, ma kako bio težak, koji sveta Crkva ne može oprostiti. "Nema nikoga, ma kako bio zao i grešan, koji se sa sigurnošću ne treba nadati svome odrješenju, ako mu je kajanje iskreno." Krist, koji je umro za sve ljude, želi da u njegovoj Crkvi vrata oproštenja budu uvijek otvorena svakome tko se ostavi grijeha. (KKC, 982)

Vjerujem u oproštenje grijeha

Je li moguće izbrisati jednom učinjeno zlo? Kaže se: "Što je učinjeno - učinjeno!" To, doduše, vrijedi za ljude, ali ne i za Boga. Samo Bog jedini može izbrisati grijeh koji je uvreda njemu, svojevoljna nepokornost njegovim zapovijedima, kršenje njegovih zapovijedi ili crkvenih zapovijedi, utemeljenih na Božjim zapovijedima. Ljudi mogu reći da opraštaju, ali ljudi ne zaboravljaju. Bog oprašta i zaboravlja. Kad Bog oprosti, nestaje uvrede. Uvreda više ne postoji.

Kakvi god bili naši grijesi, milosrdna Božja ljubav spaljuje ih u vatri svoje ljubavi. Nestaje ih kao što nestaje kap vode koja padne na žeravu. Ta istina Božje poruke možda je najdragocjenija istina kršćanstva. Po neizmjernim zaslugama muke i smrti na križu, Isus je zaslužio oproštenje grijeha svim ljudima koji to zamole. Čudesna tajna! Veličanstvena tajna! Ni u kakvoj situaciji ne treba očajavati. Bilo da se radi o krađi, bilo o prevari, bilo o ubojstvu, ili o još gorim stvarima, mi smo

pred Bogom kao onaj rasipni sin iz Evanđelja. Božje milosrđe je beskrajno, Božja nježna ljubav i Božje sažaljenje prema nama je bez granica. Ako grešnik žali što je zgriješio, ako se kaje za grijehe i moli oproštenje, Bog će mu pokazati svoju ljubav i udijeliti mu ga. Ljubav Božja slična je majčinskoj ljubavi koja uvijek oprašta. Ako bi se i našla koja majka tvrda srca i ne bi oprostila svom djetetu kad je zamoli za oproštenje, Bog uvijek daje oproštenje onome koji se iskreno kaje i obećava da više neće griješiti. Oproštenje uvijek pretpostavlja kajanje i želju za promjenom vlastita života, uz iskreno priznanje svih propusta i grijeha. Bog ne može oprostiti onome koji se sam opravdava i koji drži da nema nikoga kome treba polagati račun.

Zahvala za oproštenje

Milosrdni moj Spasitelju, od sveg ti srca zahvaljujem što si mi grijehe oprostio i opet me primio u broj svojih odabranika. Udijeli mi, molim te, milost da do kraja svoga života ustrajem u dobrim odlukama i da se više nikada na grijehe ne povratim. Da ti se pokažem zahvalnim i dam neku zadovoljštinu za svoje nevjernosti, predajem ti svoje srce i potpuno se tebi posvećujem. S pomoću tvojom, obećavam da više neću griješiti. O Marijo, predobra moja Majko, štiti me i pomozi da sve do smrti Bogu vjerno služim. Amen.

Zašto izbjegavamo?

Jedan od razloga zbog čega ljudi izbjegavaju sv. ispovijed je i taj što se osjećaju neugodno. I sama pomisao da trebaju pred nekim čovjekom govoriti o svojim nedostacima izaziva osjećaj neugodnosti, a još pogotovo ako imaju loše mišljenje o svećeniku. Međutim, ovdje se radi o potpuno krivom shvaćanju toga što je sveta ispovijed. Naime, u trenutku svete ispovijedi i sam se svećenik nalazi pred Bogom, a ne samo onaj koji se ispovijeda. Ustvari, ispovijed je loš naziv za sakrament pomirenja koji je sam Bog ustanovio kao posebno mjesto svoje prisutnosti. Svećenik je u sakramentu pomirenja samo „nužno zlo“ preko kojega Bog oprašta i pomiruje se s onim tko se otvoreno i iskreno kaje za svoje grijehe i propuste. (I sami svećenici idu na ispovijed kod drugih svećenika!)

Ispovijed ili pomirenje?

U narodu se sakrament pomirenja loše naziva ispovijed jer je ispovijed - priznavanje svojih grijeha - samo jedan dio sakramenta pomirenja u kojem se čovjek po-

miruje s Bogom i s ljudima. Naime, sakrament pomirenja sastoji se od više dijelova, a ne samo od ispovijedi tj. priznavanja grijeha. To su: ispit savjesti, priznanje grijeha - ispovijed, pokajanje, pokora ili zadovoljština i odrješenje - pomirenje. Ako ijedan od ovih dijelova ne shvaćamo pravilno i samo njega naglašavamo, onda ćemo se i dalje loše ispovijedati i imati osjećaj neugodnosti. Zato je za dobru svetu ispovijed, pored dobre volje, potrebno imati i otvorenosti, istinoljubivosti, hrabrosti, ali i nešto malo znanja o tome što je zapravo to što zovemo ispovijed.

Važna je priprava

Za ispit savjesti potrebno je uzeti si vremena i samoće gdje ćemo dopustiti savjesti da nam iz dubine naše duše progovori što je i gdje to što smo sagriješili. A savjest će nam to uvijek reći, samo ako joj dopustimo da progovori. Ukoliko u svojoj savjesti ne nalazimo većih grijeha, onda si posvijestimo kako i više manjih grijeha, ako ih uzmemo sve zajedno u obzir, može biti kao jedan veliki grijeh koji je nužno ispovjediti.

Hrabro i polako sve reći

Kod samog priznavanja grijeha, ispovijedi, važno je biti smiren i polako nabrojati sve svoje grijehe po „rodu, broju i padežu“, a ne samo opisno reći npr. psovao sam. Potrebno je reći jesu li to bile male ili velike psovke te koliko često. Možemo slobodno reći kako je za ovaj dio sakramenta pomirenja doista potrebna najveća hrabrost jer je potrebno sagledati svoju osobnost i život i s one druge, loše, a ne samo s dobre strane.

Ako tu nemamo vjere u Boga, odvažnosti, ljubavi i iskrenosti, onda će nam i sam sakrament pomirenja biti samo bezvezno pričanje i samoopravdavanje pred čovjekom kojeg zovemo svećenik. Onda tu susreta i pomirenja s Bogom neće ni biti.

Pokajanje – iskreno žaljenje

Prilikom pokajanja nastojmo biti doista svjesni toga da se u sakramentu pomirenja pomirujemo s Presvetim Trojstvom i ljudima tj. nastojmo biti svjesni što činimo i pred kim se nalazimo (pred Bogom, a ne pred svećenikom!). Zato pokajanje možemo izreći i svojim riječima, ali je potrebno da u njemu iskažemo svoj žaljenje i odluku da ćemo se čuvati grijeha.

Uvijek odrješenje

Tako stižemo do najvažnijeg dijela sakramenta pomirenja, a to je odrješenje od grijeha koje nam u ime Božje podjeljuje svećenik. Bez odrješenja sve drugo bilo bi besmisleno, a ono glasi: *Bog, milosrdni Otac pomirio je sa sobom svijet smrću i uskrsnućem svoga Sina i izlio je Duha Svetoga na otpuštenje grijeha. Neka ti po službenju Crkve On udijeli oproštenje i mir. I ja te odrješujem od grijeha tvojih, u ime Oca + i Sina i Duha Svetoga.* To odrješenje mi primamo i prihvaćamo svojim jasnim i glasnim potvrdnim odgovorom: Amen!

Pokora ili zadovoljština

Prilikom određivanja pokore ili zadovoljštine najbolje bi bilo da si već sami odredimo što ćemo si uzeti za pokoru i neka to ne bude samo molitva. Jer pokora

ide za tim da popravi ono što smo svojim grijesima pokvarili ili uništili. Grijehom ne uništavamo samo našu povezanost s Bogom pa da nam za pokoru bude dovoljna samo molitva koju će nam svećenik odrediti. Ako tako postupamo, onda potpuno zaboravljamo na to da se ljubav prema Bogu iskazuje kroz ljubav prema čovjeku, a posebno prema najbližima s kojima živimo i susrećemo se svaki dan. Stoga se za pokoru uvijek preporuča da, pored molitve, izaberemo i neko dobro djelo, posebno prema onima koje smo povrijedili.

Redovita sveta ispovijed jamac je sređenosti osobe. Mnoge su osobe posvjedočile kako se osjećaju nekako «lakše» nakon ispovijedi. Zašto taj osjećaj ne bi češće iskusili?

Red pomirenja

Kad imaš pristupiti k sakramentu pomirenja, nastoj to uvijek činiti sa živom vjerom, pribrano, skrušeno. Ako se u tvojoj župnoj zajednici obavlja pokorničko slavlje, nastoj se u nj svakako uključiti. Ako se takvo slavlje ne obavlja ili mu se ne možeš pridružiti, onda se sam nastoj što bolje pribrati. Probudi u srcu čuvstva vjere i ljubavi prema Bogu, bol i kajanje za grijehe. Moli Duha Svetoga da te u tome svetom činu rasvijetli i pomogne. Zazovi i Blaženu Djevicu Mariju, svoje sv. zaštitnike, da te svojim zagovorom štite. Nakon toga pomno razmisli i ispitaj se! U ispovijedi govori samo grijehe, ne i dobra djela! Nisi došao hvaliti se!

Molitva prije ispovijedi

Raspeti moj Spasitelju! Evo pred tobom i pred tvojim namjesnikom iznosim sve svoje grijehe. Priznajem da ne zaslužujem oproštenja jer sam te mnogo i često vrijeđao. Ali te molim, sjeti se svoje muke i neizmjernih zasluga svoga Križa pa mi se smiluj i oprosti. Vrlo mi je žao što sam griješeći uvrijedio tvoju neizmjernu dobrotu. Odlučujem, uz pomoć tvoje milosti, da te više neću nikakvim hotimičnim grijehom uvrijediti. Presveta Djevice Marijo, Majko milosrđa, isprosi mi od Isusa milosrđe i oproštenje. Bože, milostiv budi meni grešniku! Gospodine, nemoj nam vratiti prema grijesima našim, koje počinismo, niti prema nepravdama našim.

Priprema

Pristupaš li sakramentu pokore s iskrenom željom obnove života i dubljeg prijateljstva s Bogom? Kad si se posljednji put ispovjedio? Jesi li mirne savjesti s obzirom na dosadašnje ispovijedi? Da nisi katkada što zaboravio ili zatajio na ispovijedi? Jesi li se uvijek iskreno pokajao? Da se nisi možda u grijehu pričestio? Jesi li izvršio naloženu pokoru? Jesi li štetu nadoknadio ili nepravdu ispravio? Jesi li se trudio popraviti svoj život da bude u skladu s Evanđeljem? Imaš li što tuđe, što nisi vratio? Jesi li u miru sa svakim? Živiš li možda u grešnoj prigodi? Zatim promisli, prema Božjim zapovijedima, što si sagriješio mišlju, riječju, djelom i propustom. Ako se radi o teškim grijesima, nastoj reći i njihov broj.

ISPIT SAVJESTI

1. Molitva – vjera. Redovita molitva i ona za obiteljskim stolom – ima li je? Praznovjerje, vračke, horoskop – postoje li čini koji me udaljuju od Boga?

2. Psovka. Vrijeđanje Boga i svetaca psovkom, kletvama i pogrdnim riječima – koliko puta? Proklinjanje, krivo zaklinjanje? Loša navika prostačkog govora? Ime Božje kao poštapalica?

3. Sveta misa nedjeljom i blagdanom. Nedolazak na nedjeljnu misu – stvar loše navike ili lijenosti? Dan Gospodnji – rad ili odmor?

4. Roditelji – stariji. Ljubav i poštovanje prema roditeljima nalažu pomoć, brigu i posjećivanje roditelja – činim li tako? Ili ih možda vrijeđam i odbacujem? Neposluh?

5. Svađa. Osveta, svađa, izrugivanje, nasilje – možda je to moj način na koji se odnosim prema drugima? Čuvam li svoje zdravlje? Alkohol, cigarete, droga?

6. Besramno. Bludne misli, riječi, djela. Spolni odnos prije braka, pornografija?

7. Krađa – šteta. Krasti, pronevjeriti, pomoći drugima ukrasti ili prevariti, ne vratiti posuđeno – mogu li ostati mirne savjesti? Otimati tuđe, štetu činiti, uništavati?

8. Laž. Neprestano prigovaranje, laž, ogovaranje, kleveta, iznošenje neistine o drugima – je li to sadržaj mog razgovora s drugima? Čuvam li povjerenu tajnu, držim li zadana obećanja?

9. Post. Čista srijeda, Veliki petak, korizma – postim li u te dane? Spremnost pomoći drugima?

10. Drugi grijesi. Neumjerenost u jelu i piću, droga, karte, škrtost, uzaludno trošenje vremena – mogu li takav stati pred sebe i svoju obitelj?

RED POMIRENJA (u ispovjedaonici)

Kad dođeš pred svećenika, pozdravi:

Hvaljen Isus i Marija!

Zatim se prekriži:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Tada će svećenik nastaviti:

Božje nam svjetlo sjaji... *(ili slično)*

Kad svećenik završi, ti odgovori: **Amen.**

Kaži kad si se zadnji put ispovjedio i jesi li izvršio pokoru? Možeš to ovim riječima:

Zadnji sam se put ispovjedi(o)la... (prije koliko dana, tjedana). Pokoru sam izvrši(o)la.
Sagriješi(o)la sam:
Zatim nastavi kazivati svoje grijehe. Najlakše ćeš to učiniti redom kako si se pripravljao u ispitu savjesti.

1. Molitva? - Vjera?
2. Psovka i kletva?
3. Sveta misa?
4. Roditelji i stariji?
5. Svađa?
6. Besramno i bludno?
7. Krađa? - Šteta?
8. Laž?
9. Drugi grijesi?

Kad završiš, možeš reći:

Više se ne sjećam. Molim pokoru i odrješenje od grijeha.

Onda pozorno slušaj što će te svećenik pitati i što će ti savjetovati. Zapamti naređenu pokoru. Na kraju se pokaj ovim ili sličnim riječima:

Kajem se od svega srca što uvrijedih Boga, najveće i najmilije dobro. Mrzim sve svoje grijehe i čvrsto odlučujem da ću se popraviti i da neću više griješiti.

Ili: **Oče, sagriješih pred tobom. Nisam dostojan zvati se tvojim sinom. Smiluj se meni grešniku.**

Ili: **Bože, dobri Oče, žao mi je za sve zlo što ga učinih i dobro koje propustih. Iskreno ću se truditi da budem bolji. Pomozi mi da živim u tvome svjetlu i radosti.**

Tada svećenik ispruži ruke (barem desnicu) nad tvojom glavom i moli: Bog, Otac milosrđa, pomirio je sa sobom svijet smrću i uskrsnućem svojega Sina i izlio je Duha Svetoga za otpuštenje grijeha. Neka ti po službi Crkve On udijeli oproštenje i mir. I ja te odrješujem od grijeha tvojih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Tada se prekriži i odgovori: **Amen.**

Poslije odrješenja svećenik govori:

Hvalite Gospodina jer je dobar.

Ti nadodaj: **Vječna je ljubav njegova.**

Svećenik završi:

Gospodin ti je otpustio grijehe. Idi u miru.

Ti odgovori: **Bogu hvala.**

Iziđi iz ispovjedaonice. Zahvali Bogu što ti je oprostio grijehe. To možeš učiniti svojim ili ovim riječima:

Molitva poslije ispovijedi

Milosrdni moj Spasitelju, od svega ti srca zahvaljujem što si mi grijehe oprostio i opet me primio u broj svojih odabranika. Udijeli mi, molim te, milost da do kraja svoga života ustrajem u dobrim odlukama i da se više nikada na grijehe ne povratim. Da ti se pokažem zahvalnim i dam neku zadovoljštinu za svoje nevjernosti, predajem ti svoje srce i potpuno se tebi posvećujem. S pomoću tvojom, obećajem da više neću griješiti. O Marijo, predobra moja Majko, štiti me i pomozi da sve do smrti Bogu vjerno služim. Amen.

Sjeti se pokore. Ako ti je zadana molitva, izmoli je.

Isuse, hvala za oproštenje!

6. OBITELJ I BOŽJI BLAGOSLOV

Jeste li znali da se u Bibliji blagoslov, zajedno sa izvedenicama, javlja četiristo puta? To pokazuje koliko je Izabrani narod čeznuo i tražio Božji blagoslov. Što bi to značilo? Jednostavno rečeno: blagoslov je Božja naklonost. Tu se misli da je to: Božja ljubav, milost, dobrota, briga i skrb za čovjeka. Poznato nam je što znači imati naklonost neke važne i moćne osobe - predsjednika, načelnika, ministra, šefa... To može donijeti mnogo dobra u životu. Imati Božju naklonost u životu donosi neprocjenjive blagodati za kojima svatko od nas čezne.

Kako primiti Božje blagoslove?

Molitva je jedan silno moćan i provjeren način kako doći do božje naklonosti i blizine. Bog, kao pravi Otac, želi biti uz svoju djecu i pomagati ih, ali poštuje našu slobodu. Ne možemo znati za njegovu volju ako smo udaljeni od njega. Valja doći u Božju blizinu i dati priliku da nebeski Otac iskaže svoju dobrotu svojoj djeci.

Što je blagoslov?

Blagosloviti bi značilo naviještati ili željeti neko dobro, osobito pak Božje djelovanje i milost, a blagoslovi su liturgijski čini koji privode Bogu i potiču vjernike da slave Boga i posvećuju različite životne prilike. Tako imamo: blagoslov vode, jela, blagoslov obitelji odnosno kuće i stana; blagoslov trudnica, bolesnika, starih i nemoćnih, blagoslov djece, blagoslov polja i usjeva, blagoslov vozila... i dr. Svi su oni sadržani u posebnom

obredniku. Te blagoslove uglavnom podjeljuje svećenik ili đakon. No, postoje blagoslovi koje možemo dijeliti i primati svi. Ovdje je govor o njima.

Kako primiti blagoslov da bi bio djelotvoran u našem životu?

Poniznost je uvjet za plodonosni blagoslov. Poniznost je realna, razumna, trijezna svijest da ovisimo o Bogu, i da nam je stoga najvažnije prijateljstvo s njim. Stoga s Bogom ne smijemo živjeti u ratu i ostajati u grijesima i mržnji. Veće tragedije od ove nema i ne može je biti. I to je najveća zapreka svakom blagoslovu i primanju Božje milosti. Za primanje blagoslova potrebno je također otkinuti se od robovanja novcu, stvarima, ljudima i zlim duhovnim silama.

Božji blagoslov najviše ulazi u naš život, u naše obitelji i u svaki prostor gdje živimo i radimo, kao i na sve stvari s kojima se služimo po čistoći i dobroti našega srca, po poštivanju Božjih zapovijedi i po primanju svetih sakramenata, osobito ispovijedi i pričesti te po ustrajnoj i svakodnevnoj molitvi.

Iz Svetoga pisma

- Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva! Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv ti bude! Neka pogled svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese! (Br 6,24–26)

- Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi puci tvoje spasenje! Neka te slave narodi, Bože, svi

narodi neka te slave! Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio, Bog naš! Neka ga štuju svi krajevi svjetski! (usp. Ps 67)

- Napokon, budite jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni! Ne vraćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv, blagoslivljajte jer ste na to i pozvani da baštinite blagoslov. (1 Pt 3, 8-9)

Blagoslov obitelji (kuća i stanova)

Blagoslov je nešto što dolazi od Boga, što Bog daje onima koji ga to traže. Upravo u tome možemo tražiti i naći temelj blagoslova prilikom blagdana Božića. Rođenje Gospodnje je početak Novoga Saveza, a savez počinje s blagoslovom. Tim blagoslovom želi se zazvati Božji blagoslov na obitelj, osobe koje borave u jednom prostoru i koje žive u jednom zajedništvu.

Bog štiti ponajprije čovjeka, a onda i mjesto gdje on boravi. Zato je vrlo važno da se obitelj skupi na molitvu kada svećenik dođe blagoslivljati njihovu kuću ili stan. Također bi bilo poželjno da se na stolu nalazi križ, svijeća i blagoslovljena voda. Vjerujemo da svaka kršćanska kuća to ima.

Molitva obitelji za blagoslov

Osobito je važna molitva ukućana. Svi se trebaju priključiti toj molitvi, to nije nešto što svećenik "obavlja sam", nego je to stvar zajednice, obitelji.

Blagoslov se ne utjeruje silom, niti po službenoj dužnosti, nego to moli obitelj. Ona se stavlja pod zaštitu Svevišnjega Boga. Zato slobodno možemo reći, kakva će biti vaša molitva, takav će biti i blagoslov. Običaj je da se prilikom blagoslova obitelji daje i doprinos za crkvu. Kažemo, to je običaj. Ako netko nije u situaciji da bi dao svoj doprinos, to nikako nije razlog da se svećenik ne primi u kuću i da se ne zazove Božji blagoslov na tu obitelj. Svećenik ne dolazi k vama u kuću radi novca. Nadamo se da će ovaj naš kratki tekst malo pojasniti obred blagoslova te da ćemo svi tome činu pristupiti s punom ozbiljnošću i povjerenjem u Božju zaštitu.

Blagoslov je susret

Blagoslov obitelji prilika je za kratki susret, ali i prigoda da se vidi koliko je netko uključen u život župne zajednice, je li bolestan, pogođen smrću ili životnim nevoljama. Svaki dan svećenik ima veliki broj obitelji za blagoslov stoga je blagoslov prilika samo za kratki razgovor i susret, a oni koji žele počastiti svećenika ili duže s njim razgovarati mogu ga pozvati tijekom čitave godine.

Blagoslivljajte jer ste na to pozvani!

Moramo jako paziti kakve riječi izgovaramo jer u našim riječima krije se snaga života i smrti! Riječi, dakle, imaju ogromnu snagu! Njima možemo BLAGOSLIVLJATI, a možemo i PROKLINJATI. Ako blagoslivljamo, oko sebe gradimo atmosferu blagoslova i uspjeha. Ako proklinjemo, gradimo atmosferu propasti i prokletstva.

Što znači riječ "blagoslivljati"?

a) Znači: blago govoriti (staroslavenski slovo = riječ), izgovarati uspjeh u nečiji život, izgovarati sreću, zdravlje, život, pobjedu u nečiji život. Kad izgovoriš riječi blagoslova, onda one žive i imaju moć utjecati na čovjekov život.

b) Blagoslivljati, nadalje, znači: svu Božju snagu, Božju ljubav i dobrotu usmjeriti na nečiji život ili na neku osobu ili okolnost. To onda mora ispasti najbolje! Zato je jako važno blagoslivljati!

Blagoslov obitelji i doma

Blagoslovi Gospodine našu obitelj i naš dom, da u njemu bude zdravlje, čistoća, pobjedna krepost, poniznost, dobrota i blagost, potpuno izvršavanje zakona i zahvaljivanje Bogu Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. I neka ovaj blagoslov ostane nad nama i na svima onima koji nam dobrohotno dolaze. Po Kristu, Gospodinu našemu. Amen. ***Oče naš...***

Molitva za blagoslov kuće

Posjeti Bože našu kuću. Zadrži u daljini svaku lošu namjeru. Neka dođu Sveti anđeli, neka dođu svi čuvari mira, neka tvoj blagoslov ostane s nama. Isuse, ti koji si zapovjedio apostolima da prizovu mir u kuće u kojima mira nema, blagoslovi molim te ovu kuću našom molitvom, prospi nad njom svoje blagoslove, obilje i mir. Spasi je kao što si mnoge do sada spasio. Postavi svoje Anđele čuvare da je čuvaju od zla. Amen. ***Oče naš...***

Blagoslovna molitva obitelji

Gospodine, budi blagoslovljen zbog svega što činiš za nas i naše obitelji. Vjerujemo u tebe i tvoju zaštitu, pouzdajemo se u tvoju Providnost i pomoć u situacijama u kojima sami ne vidimo izlaz i rješenje. Gospodine, ti koji si stvarno prisutan u Euharistiji, u Crkvi, u svojoj Riječi, daj da te prepoznajemo u svome supružniku, djeci, roditeljima, bližnjima i svakom čovjeku, a osobito u nerođenima, umirućima i onima koji trpe. Blagoslovi sve one koji se zauzimaju za život u našem narodu i sve nas ohrabri da poštujemo, njegujemo, štitimo i pomažemo ljudski život kroz molitvu i konkretno djelovanje. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Za one koji trpe u braku

Bože ljubavi i dobrote, u svojim molitvama prikazujemo ti sve one koji u svom bračnom životu nose teški križ nerazumijevanja, prijevare, zlostavljanja, gorčine, boli i trpljenja; ostajući uvijek vjerni svome bračnom zavjetu. Neka u tvome križu nađu svoju utjehu, a u tvome uskrsnuću svoju nagradu. Neprestano ih krijepi snagom svoje milosti i svojom riječi utjehe. Neka se uzdaju u plodove svojih molitava, vjerujući u bolje sutra koje im ti obećavaš. ***Oče naš...***

Molitva u nevolji

Ti si, Bože, svakom vjerniku utočište u nevolji, snaga u trpljenju, utjeha u žalosti. Svrni svoj pogled na nas u našoj nevolji. Budi uz nas, olakšaj nam breme, učvrsti našu vjeru, da se bez ikakva zdvajanja povjerimo i sasvim predamo tvojoj očinskoj providnosti. Amen.

Predanje života Isusu Kristu

Isuse, ja vjerujem da si ti Sin Božji. Vjerujem da si išao na križ radi mojega opravdanja i da si u svome tijelu uzeo moje grijehe, bolesti, siromaštvo, poraz i vječnu smrt. Tebi, kome je predana sva vlast na nebu i na zemlji, predajem svoj život. Proglašavam te za svoga Gospodina i Spasitelja. Ti si od sada Gospodar: mojega života, mojega braka, moje obitelji, moje djece, mojih poslova, mojih financija, mojeg obiteljskog stabla, mojeg duhovnog napredovanja, moje prošlosti, moje sadašnjosti, moje budućnosti...

Deset koraka do Božjeg blagoslova za brak i obitelj na temelju Svetog pisma:

1. Prihvati Isusa za svojega Gospodina. Najveći blagoslov je dar spasenja ili vječnog života. Vječni život započinje krštenjem i vjerom u Isusa Krista i njegovo uskrsnuće. Bog traži da vjeru u njega i njegovog Sina i riječima priznajemo.

2. Živi radosno vjeru u svetosti i pravednosti. Vjera je Božji dar. Zato je važno da živimo zahvalni za taj dar. Sv. Pavao kaže da su kršćani hramovi Duha Svetoga. Nespojivo je biti kršćanin i živjeti u teškom grijehu. Zato treba priznati grijeh i pokajati se. Česta zapreka za blagoslov je neopraštanje. Zato oprosti sebi i svima.

3. Odlazi u crkvu i primaj sakramente. Nije dovoljno samo moliti kod kuće. Zajednička molitva ima veću snagu od osobne. Budi često u zajedništvu s ljudima jake vjere i slavi sveta otajstva.

4. Moli. Pred Bogom trebamo biti jasni i odlučni što hoćemo. Obitelj koja zajedno moli, zajedno i ostaje.

5. Moli za ispunjenje Duhom Svetim. Bez zajedništva s Duhom Svetim, kršćani ne mogu pobijediti mentalitet svijeta. Nezamisliv je napredniji duhovni život bez vodstva Duha Svetoga.

6. Čitaj Božju riječ. Na poseban način pokazujemo ljubav prema Bogu tako da čuvamo Božju riječ u svome srcu.

7. Slušaj savjete. Savjet iskusnih vjernika, duhovnika i prijatelja pomaže nam doći do cilja brže i lakše.

8. Čini dobro. Neka vam ne dodija činiti dobro. Vratit će vam se stostruko na neki drugi način.

9. Svjedoči vjeru i primljene blagoslove. Tko god mene prizna pred ljudima, i njega će Sin Čovječji priznati pred anđelima Božjim.

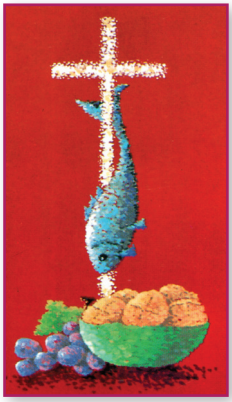

10. Molim za buduće blagoslove na temelju Riječi. Npr. kad vas napadaju sile zla, sjetite se psalma 91. i možete reći: **Gospodin je moja utvrda, moj zaklon i moj štit.**

OBITELJSKE MOLITVE

Kad god molimo ili pobožno razmišljamo, dajemo Bogu priliku da bude uz nas. Molitva je prije svega pripravljanje sebe za Božje djelovanje. Kad dragog gosta želimo dočekati, štošta pripravljamo. Nije nam teško ostaviti svoje poslove i odvojiti vrijeme. Tako je i s Bogom. Moramo „imati vremena" – odvojiti neko vrijeme za molitvu. Molitvenik nam može biti od pomoći da pripravimo „dobrodošlicu" Bogu. On će nam donijeti rješenje mnogih problema, svoj mir i blagoslov. Pripravimo svoju dušu da mu priredimo dobrodošlicu. Ostalo je njegova briga. Kad god čitamo Božju riječ ili molimo molitve, dajemo priliku da učini nešto u našem životu. Ako kažeš – ne znam moliti – nisi jedini. Nisu li i apostoli slično pitanje uputili Isusu? Nešto treba poduzeti, ne samo zdvajati. Daj se poučiti od nekoga tko zna dobro moliti. Zar sve stvari u životu ne moramo učiti i uvježbavati? Potraži koju duhovnu knjigu o molitvi. A prije svega započni moliti. Plivati se nauči samo plivajući. Voziti automobil se nauči samo vozeći. Tako se i moliti nauči samo moleći. Zato kreni!

Molitva za obitelj

Bože, od kojega nam dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji, Oče, koji si ljubav i život, učini da svaka ljudska obitelj na zemlji, po tvome Sinu, rođenom od žene i po Duhu Svetom, postane izvorom božanske ljubavi za uvijek nove naraštaje. Učini da tvoja milost vodi misli i djela roditelja za dobro njihove obitelji i svih obitelji na svijetu. Neka mladi naraštaji u obitelji nađu snažnu potporu za čovječnost i rast u istini i ljubavi!

Neka ljubav, osnažena milošću sakramenta ženidbe, bude jača od svake nemoći i beznađa koje zahvaćaju naše obitelji. Na kraju te molimo za zagovor Svete Nazaretske Obitelji, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodonosno ispuniti svoje poslanje u obitelji i po obitelji, po Kristu našem Gospodinu, koji je put, istina i život, u vijeke vjekova. Amen. (Ivan Pavao II.)

Molitva obitelji

Oče nebeski, milosrdni Bože, kao obitelj zahvaljujemo ti na svemu što nam dolazi od tebe! Hvala ti za naš život, za zdravlje, za blagoslov u svim područjima života! Osobito ti hvala za ljubav koja veže i jača naš brak. Želimo biti tvoji učenici, tvoja djeca, zahvalni i u trenucima boli, kušnji i križa. Predajemo ti i posvećujemo našu obitelj. Ako je to tvoja sveta volja, spremni smo primiti od tvoje dobrote još djece. Znamo da ćeš ti sve providiti za naše i njihovo dobro. Ti znaš, Oče sveti, što je za nas najbolje, a mi želimo svim srcem vršiti tvoju volju!

Sveti Josipe, glavaru Svete Nazaretske Obitelji i čuvaru Crkve Božje, tebi se kroz stoljeća Crkva u Hrvata utjecala kao svom zaštitniku i tvom je zagovoru preporučivala svoje obitelji i cijeli narod. Tebi povjeravamo sve obitelji hrvatskoga naroda, da dnevnom molitvom, nedjeljnom Euharistijom i poslušnošću volji Božjoj, ispune svoje poslanje ljubavlju, slogom i mirom.

U ovim teškim vremenima izmoli hrvatskom narodu i svim narodima zemlje mir u pravednosti i ljubavi! Zagovaraj nas pred Presvetim Srcem Isusovim da osta-

nemo vjerni Isusu Kristu i Katoličkoj Crkvi te prolazimo zemljom čineći dobro! Amen. (kardinal F. Kuharić)

Molitva za sretan brak

Oče, najljepše što možemo reći o tebi jest: ti si ljubav. Sva ljubav na ovom svijetu samo je odsjaj tvoje ljubavi. Može se ostvariti potpuna sreća u tome da se drugoga usrećuje i dubok osjećaj da primamo sreću od drugoga. Zahvaljujemo ti što cijelim svojim bićem možemo jedni drugima pokloniti ljubav kada pripadamo jedni drugima u braku. Očuvaj nas od sebeljublja. Podaj nam da svoju ljubav uvijek mjerimo po tvojoj ljubavi. Amen. ***Oče naš...***

Molitva je:

- Rješenje za mnoge probleme – potrebno je da ljudi ponovno počnu moliti, i sve bi se promijenilo i popravilo.

- Pomirenje i ljubav između Boga i čovjeka – Isus je obnovio dijalog između Stvoritelja i stvorenja.

- Bila Marijin život – kada nam Evanđelje govori o Mariji, uzima s njezinih usana molitvu.

- Bila život svetaca – svi su oni bili ljudi molitve.

- Životna potreba vjernika – kao što je hrana potrebna za tjelesni život, tako je molitva potrebna za čovjekov duhovni život.

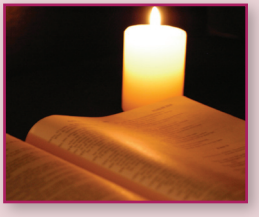

Pravila za sretan brak:

1. Ne ljutite se oboje u isto vrijeme.
2. Ne vičite jedno na drugo, osim u slučaju požara.
3. Popustite želji drugoga: neka vam to bude kao vježba samodiscipline, ako se ne možete sjetiti boljeg razloga.
4. Ako trebate uputiti kritiku, učinite to blago i prijateljski.
5. Nikada ne iznosite na vidjelo pogreške iz prošlosti.
6. Radije zapostavite cijeli svijet nego jedno drugoga.
7. Nikada ne dopustite da se završi dan, a da niste svom bračnom drugu uputili bar jednu lijepu riječ.
8. Neka ni jedan susret ne bude bez tople dobrodošlice.
9. Ne dopustite da prođe dan, a da se niste izmirili.
10. Kada pogriješite, razgovarajte o tome i tražite oproštenje.
11. Zapamtite, za svađu je potrebno dvoje!

Deset obiteljskih zapovijedi

1. Muž i žena su jedno drugomu, nakon Boga, najvažniji na svijetu.
2. Djeca su najvažnija dužnost i najveća ljubav obaju supružnika podjednako.
3. Roditelji primaju djecu kao Božji dar od kojih ih ni smrt neće rastaviti.
4. Djeca su dužna slušati roditelje do punoljetnosti, a poštivati ih do smrti.
5. Roditelji su dužni poštivati djecu i odgajati ih u dobru.
6. Obitelj ima svoje tajne koje se ne iznose u javnost.

7. Obitelj treba imati svoje vrijeme za razgovor, razonodu i molitvu.
8. Obitelj treba imati svoje kućne prijatelje.
9. Obitelj ostaje povezana i nakon što djeca osnuju svoju obitelj.
10. Roditelji se ne trebaju miješati u brakove svoje djece, ni djeca u brakove roditelja.

Recepti za bračnu sreću

Gdje je izvor bračne sreće? U dobroj kuhinji, novcu, udobnom stanu, zdravlju? Norman Vincet Peale objavio je deset recepata za bračnu sreću:

• Volite se! Većinom svaki supružnik traži obilatiju ljubav od svoga supružnika, a bilo bi bolje da se natječu tko će više voljeti.

• Ne pretjerujte! Često od drugoga tražimo nemoguće, a mi se sami ne odvažimo obaviti ni najredovitije stvari.

• Slušajte svoga supružnika. Ako i ne kanite uvažiti supružnikove prigovore, budite strpljivi pa ga barem saslušajte.

• Uživite se u tuđu nevolju! Kad vam se supružnik potuži, pokušajte zamisliti da je to vaš problem…

• Budite spremni na sporazume! Npr. ja neću pušiti, a ti odluči da ćeš manje prigovarati.

• Nemojte izbjegavati pohvalu!

• Zajedno radite! U vrtu, pri pranju automobila, pa i u kućnim poslovima.

• Odmarajte se zajednički! Kanite na izlet? Pođite oboje.

• Pomolite se zajedno! To je bolje od svađe.

• Spavajte u istoj sobi! Ako ste prešli svatko u svoju sobu, nešto nije u redu.

Zapovijedi za svekrvu

1. Cijenite svoju snahu - ona je kao i Vi,
   važna karika u lancu generacija.
2. Pokušajte voljeti snahu kao svoje dijete!
3. Nikada joj svjesno ne nanosite bol,
   nesvjesno je sasvim dovoljno.
4. Priredite joj ponekad male radosti,
   lijepom riječju ili kakvim skromnim darom.
5. Nemate pravo provjeravati svoju snahu
   ni na koji način!
6. Pomozite svojoj snahi kad ima briga
   ili puno posla.
7. Priuštite joj ono što Vi kao snaha niste imali.
8. Razgovarajte s njom, ali ne budite
   radoznali, ne morate sve znati.
9. Dajte joj dobar savjet, ali samo onda kada
   ona to zatraži; inače je nemojte podučavati.
   Ne sputavajte mladu obitelj u svom razvoju.
10. Ne budite ljubomorni ako mislite da Vaš
    sin više voli svoju suprugu nego Vas
    – to su različite ljubavi.

Zapovijedi za snahu

1. Otvoreno prilazite svekrvi
   bez straha i oholosti.
2. Nikada ne zaboravite da je ona majka
   Vašeg supruga, čak i kad Vam je strana
   i nesimpatična.
3. Ne budite preponosni zamoliti za nešto i
   nikada ne zaboravite zahvaliti se.
4. Pomoć svekrve ne shvaćajte kao nešto
   što se podrazumijeva, nego kao poklon.
5. Obradujte je nekad lijepom riječju
   ili malim darom.
6. Tragajte za njezinim dobrim stranama,
   a one manje dobre previdite ili prečujte.
7. Često razgovarajte s njom o svemu i
   svačemu, čak i onome čime Vas je povrijedila.
8. Odgajajte svoju djecu tako da vole
   i poštuju baku.
9. Živite u istoj kući sa svekrvom samo ako
   nemate drugog izbora!
10. Pokažite joj da je njezin sin voli;
    i vi ćete to očekivati od svoga sina!

7. ODGOJ DJECE

Dužnost roditelja prema djeci

Vaše dijete nije samo vaše dijete. Ono je dar Božji vama koji niste mogli odrediti tko će se roditi. Vi ste mogli željeti dijete, međutim niste mogli odrediti koje će boje imati oči, niste mogli odrediti hoće li se roditi dječak ili djevojčica, a također niste mogli odrediti hoće li se roditi potpuno zdravo. Mogli bismo još dosta toga nabrajati što sve niste mogli odrediti kod vašeg djeteta, ali već ovo je dovoljno da potvrdimo kako nisu roditelji ti koji određuju tko će se roditi, nego je Bog onaj koji u konačnici daje da se rodi određena osoba. Tu sada nastupaju roditelji koji svjedočanstvom svoga života i djelovanja te odgojem mogu utjecati na to kakva će biti osobnost djeteta, odnosno što će od djeteta postati.

Djeca su Božji dar

Roditelji, dakle, trebaju svoju djecu prihvatiti kao dar Božji i prema njima se tako odnositi. Oni moraju svoju djecu voljeti i brinuti se za njih, odgajati ih. Međutim, kako je odgoj djeteta vrlo složena stvarnost, roditelji

tu moraju biti oprezni te ne smiju djecu niti prestrogo odgajati niti ih razmaziti. Tu je nezaobilazno pitanje o tome u kakvoj će obitelji dijete odrasti, odnosno hoće li imati braće i sestara s kojima će naučiti dijeliti dobro i zlo ili će biti samo s roditeljima. Ne znači nužno da će dijete postati razmaženo ako ne bude imalo braće i sestara, ali sigurno je da će ostati prikraćeno za mnogo toga pozitivnog što mu roditelji neće moći nadomjestiti svom svojom brigom.

Dužnost roditelja

Dužnosti roditelja prema djeci čine nam se same po sebi jasne, ali ipak ćemo biti slobodni nabrojati neke od njih i o njima promisliti. Djeca su roditeljima najveća životna briga, ali i najveća životna radost. Zbog sve složenosti odgoja djece, roditelji nipošto ne smiju ostati sami u tom odgojnom procesu već im je potrebna pomoć svih postojećih društvenih institucija kao što su vrtići, škola i Crkva. Također, ne smijemo zaboraviti ni značajnu ulogu i utjecaj na odgoj djece od strane baka i djedova te ostale rodbine. Za sve ono što roditelji ne mogu sami učiniti za svoju djecu trebala bi im biti osigurana pomoć koju se oni sami ne bi trebali stidjeti zatražiti jer je to nešto na što roditelji imaju potpuno pravo, a također spada u dužnosti institucija i osoba koje smo spomenuli.

Ono oko čega se roditelji ponajviše brinu jeste zdravlje djece i njihova prehrana te odjeća i obuća. Svakako da je to na prvom mjestu, međutim, tu su još i obrazovanje, prikladno stanovanje, odgoj za rad te napose odgoj u vjeri. A najvažniji u svemu tome jeste dobar primjer roditelja. To ne može nitko i ništa zamijeniti.

Od svih tih dužnosti mnogima su one same po sebi razumljive te ih zdušno izvršavaju, međutim, u posljednje vrijeme zapostavlja se odgoj u vjeri jer se vjera u današnjem društvu (bez ikakvog temelja i opravdanja) smatra nečim nazadnim.

Djeca pamte ono što doživljavaju

Dijete koje doživljava neprijateljsko ponašanje, uči se svađati. Dijete koje doživljava ravnodušnost, uči biti osamljeno. Dijete koje doživljava kritiziranje, uči osuđivati. Dijete kojemu se često prigovara, ne primjećuje da ga okolina voli. Ako se dijete ismijava, ono uči biti povučeno. Dijete koje doživljava osramoćivanje, uči se stidjeti samoga sebe. Dijete koje nema braću i sestre, ne zna što je bratska i sestrinska ljubav. Dijete koje doživljava toleranciju, uči biti strpljivo. Ako se dijete ohrabruje, ono se uči samopouzdanju i sigurnosti. Ako dijete doživljava pohvalu, ono uči primjećivati i cijeniti dobro. Dijete koje doživljava poštenje, uči se biti pravedno. Ako dijete živi sa sigurnošću, ono se uči povjerenju. Ako mlad čovjek doživljava odobravanje, on se uči biti zadovoljan sam sa sobom. Čovjek s kojim se razgovara, uči se razmišljati. Dijete koje doživljava da se roditelji vole, uči da je obitelj zajednica ljubavi. Ako čovjek živi s prihvaćanjem i prijateljstvom, on uči pronalaziti ljubav u svijetu.

Utjecaj ulice i TV-a

Roditelji su dužni djecu čuvati od svake pokvarenosti i lošeg društva, loših knjiga i filmova te stalno bdjeti nad njihovim ne samo tjelesnim, već i duhovnim i inte-

lektualnim zdravljem. To je ono što Sveto pismo kaže da djeca trebaju rasti duhom te jačati u milosti i kod Boga i kod ljudi. Djecu je potrebno opominjati, upozoravati te ponekad i kazniti. Naravno da ovdje ne mislimo na fizičko kažnjavanje, nego na prikladne kazne kojima će se dijete naučiti razlikovati dobro i zlo. Djeca moraju shvatiti da im roditelji žele samo dobro i da ih nastoje sačuvati od loših utjecaja. Kako s vremenom djeca odrastaju, roditelji im trebaju pomoći pri izboru životnog zvanja, pa čak i ženidbenog druga, ali im ne smiju nametati neželjeno zvanje, a još manje neželjenog ženidbenog druga. Za djecu uvijek treba moliti, a posebno u trenucima kada roditelji, a niti bilo tko drugi, nije u mogućnosti za njih nešto učiniti.

„Savršeni roditelji?!“

Sami roditelji moraju stalno analizirati i preispitivati sami sebe i odgoj vlastite djece jer nema savršenih roditelja. Uvijek postoji opasnost da roditelji u odgoju djece, nenamjerno i nesvjesno, krenu u lošem smjeru. Zato je ponekad potrebno i tražiti pomoć i savjet kod stručnih osoba, kao što su pedagozi i psiholozi ili pak, kad je u pitanju vjerski odgoj, svećenici. Kod odgoja djece svaki od roditelja mora se truditi što bolje odigrati svoju roditeljsku ulogu jer je to njihova životna zadaća. Ne smije se dogoditi da otac sav odgoj prepusti majci jer djeca onda nikada neće odrasti u zrele i samostalne osobe. Prema psihologiji, očeva uloga jeste da dijete izvodi iz okrilja obitelji i uvodi u svijet odraslih. Odgoj djeteta je zajednički, a ne samo majčin problem. To isto možemo reći i za širu djetetovu rodbinu, odnosno društvenu zajednicu.

Vjerski je odgoj djece

I majka i otac, jer su oboje suradnici svojem Stvoritelju u stvaranju novih bića, pristupajući odgoju djeteta pojedinog i svih zajedno, moraju uvijek biti duboko svjesni da su njihova djeca Božja djeca, da su baštinici njihove kuće i svega što posjeduju, ali da su i baštinici onoga doma za koji Gospodin Isus veli: „U kući Oca mojega mnogi su stanovi, idem vam ih pripraviti i kada vam pripravim mjesto, doći ću opet po vas, da i vi budete gdje sam ja.“

Zajedno u „Dom Gospodnji“

Nitko nije tako objasnio smisao polaska u crkvu, kao što je to učinio najsvetiji Sin, Gospodin Isus, kada je kao dvanaestogodišnji dječak s majkom i poočimom sv. Josipom pošao u jeruzalemski hram. „Zar niste znali da mi valja biti u kući Oca mojega?“ To je odgovor koji mora sve očeve i majke i sve sinove i kćeri dovesti do najdublje spoznaje o obavezi, ali i smislu dolaženja u kuću Božju. Kamo će djeca nego u kuću Očevu? Kuća Oca mojega, kuća je molitve – Isus ponavlja svetopisamske riječi, koje su već u Starom Savezu bile upućene djeci Izraela, naroda Božjega, odabranoj djeci Božjoj. Bog obećava da će na svetom mjestu njegove oči biti otvorene za potrebe i uši za vapaje. Stari su Izraelci, približavajući se svetom hramu, pjevali radosno: Obradovao sam se i razveselio sam se, kada mi rekoše: „Hajdemo u Dom Gospodnji.“ To bi moralo biti najuzvišeniji motiv koji nas prati u hram Božji. Radost djece koja hrle Ocu u naručaj.

Podilaziti djeci: da ili ne?

Prastari crkveni učitelj govori da su djeca kao vosak. Od njega se može učiniti i kip anđela, ali i đavola. Zadatak je ipak više nego jasan. Jer svako ljudsko biće je slika Boga živoga, a dužnost roditelja je da se u njihovoj djeci ta slika oživotvori. Jedan od uglednih pedagoga veli: „Roditelji koji u svemu podilaze svojoj djeci, najveći su njihov neprijatelj. Jer oni će postati problem u obitelji, problem u školi, problem u vojsci i problem u braku. Činjenica da se najviše brakova raspada radi neslaganja naravi, nije ništa drugo nego svojevolja jednog ili drugog ženidbenog druga, koji je naučio da se sve njegove ili njezine želje i željice ispunjavaju, a kada to više ne ide, problem se „rješava“ rastavom. Kakve su strašne posljedice obzirom na djecu iz takovih brakova, i kakova opet postaju djeca iz takvih brakova, o tome smo već iznijeli potresne podatke.“

Blagoslov djece

Gospodine Isuse Kriste! Ti si djecu primao s tolikom ljubavlju. Rekao si da svaki koji njih prima, tebe prima. Usliši naše molitve za ovu djecu. Daj da ova djeca, dok rastu u znanju i umijeću, neprestano rastu i u mudrosti tvoje Riječi, i neka trajno nastoje oko izgradnje boljega svijeta. Bog Otac, koji vas je u krštenju preporodio za svoju djecu,

neka vas štiti i brani na svakom koraku vašega života. Krist, vječna mudrost, neka vas nauči riječi istine da možete napredovati u mudrosti i milosti pred Bogom i ljudima. Amen.

Duh Sveti, blaženo svjetlo, neka vam srca uvijek nadahnjuje da činite što god je istinito, pravedno i sveto. Amen. Neka vas blagoslovi svemogući Bog Otac + i Sin i Duh Sveti. Amen.

Molitva za obitelj

Gospodine Isuse, zahvaljujem ti za svakog člana svoje obitelji. Vjerujem da je svaki od njih tvoj posebni dar za mene i poziv da ih nastojim usrećiti. Svoju si ljubljenu djecu podario meni da budu moja djeca, moji ukućani. Oprosti mi što toliko puta nisam s njima postupao kao s tvojom djecom. Oprosti svakome od nas grijehe koje smo počinili jedni protiv drugih, protiv tebe. Gospodine, predajem ti sve obiteljske probleme, i molim te da nam dadneš mudrosti i snage da ispravimo sve što je sebično, što nije u ljubavi, što je krivo i neispravno u našoj obitelji, sve što nije po tvojoj volji i što razara našu obiteljsku ljubav i sreću. Dođi, Gospodine Isuse, dođi u moj život, uđi u moje obiteljske probleme. Okruži svakog člana moje (ove) obitelji svojim anđelima, zaštiti nas od napasti svakog zla, čuvaj nas od svake opasnosti i stradanja. Pošalji svoga Duha u izobilju, da bi svaki član obitelji bio obnovljen na tvoju sliku. Neka mir Duha Svetoga ispuni ovu kuću i ostane s nama sada i u vijeke. Vjerujem Riječi tvojoj, Gospodine: "Vjeruj u Gospodina Isusa i bit ćeš spašen ti i tvoj dom!" (Dj 16,31)

Kako ćete upropastiti svoje dijete?

Londonski institut za odgajanje donio je sljedeće naputke: Od najranijeg djetinjstva dajte svojem djetetu sve što ono želi. Kada nauči kakovu psovku, nasmijte mu se od srca. Nemojte mu nikada govoriti o moralu i o dužnostima prema društvu. Pospremajte sve za njim i uređujte odjeću koju je razbacao po stanu. Svađajte se u njegovoj prisutnosti što češće. Dajte mu novac kada traži i dopustite da ga troši kako hoće. Ne dopustite mu da bilo kakovim radom zaradi nešto džeparca. Ispunite mu svaku želju kad se radi o jelu i piću. Uvijek budite na njegovoj strani kad ga netko napadne. Naročito mu držite stranu u odnosu na njegove učitelje i nastavnike. Kad upadne u neku nepriliku, uvjerite ga da ste vi krivi što ga niste bolje odgojili.

Zaključak ovoga instituta, koji nije crkvena, nego društvena ustanova, završava ovako: „Ako sve ovo zlo koje smo nabrojali zaista činite ... moći ćete mirno reći da ste učinili sve da svoje dijete upropastite.“

Dragi roditelji, budite svjesni svoje velike odgovornosti za društvo i Crkvu. Neka Bog blagoslovi sve vaše iskrene napore oko odgoja vaše djece, da i sami budete zadovoljni plodovima svojega djelovanja.

8. BOLESNIK U OBITELJI

Crkva svojom pastoralnom brigom prati čovjeka kroz cijeli život: od rođenja do smrti, pa i poslije tjelesne smrti (pogreb). Za kršćanina koji se teže razbolio Gospodin je ustanovio bolesničko pomazanje, sakrament koji bolesniku daje Božju milost, da ga u porastu tjeskobe ne shrva malodušnost i da ga napasti ne pokolebaju možda i u samoj vjeri. Ovaj sakrament je ustvari spasonosni susret Isusa otkupitelja s bratom koji trpi u bolesti.

Bolesničko pomazanje nije sakrament umirućih, nego sakrament bolesnih. Zato ga se ne treba plašiti, dapače ga treba rado prihvatiti u ozbiljnoj bolesti. Jer bolesničko pomazanje je sveta tajna kojom Krist jača svoje vjernike milošću Duha Svetoga. Ta milost pomaže spasu svega čovjeka, pridiže ga pouzdanjem u Boga, jača protiv napasti Zloga i tjeskobe smrti, tako da bolesnik može ne samo hrabro podnositi svoje nedaće, nego se i protiv njih boriti. K tomu, bolesnik može zadobiti po tom sakramentu i ozdravljenje, ako mu je to od koristi za duhovno spasenje. Po potrebi bolesničko pomazanje daje također oprost grijeha i dovršenje kršćanske pokore.

Čitanje Svetog pisma

Iz Jakovljeve poslanice

Predraga braćo! Čitamo u Evanđelju kako su bolesnici dolazili Gospodinu Isusu moleći za ozdravljenje i kako je Isus mnogo za nas trpio. On je sada nazočan živ među nama koji smo se sabrali u njegovo ime i nalaže nam po apostolu Jakovu: Boluje li tko među vama?

Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje, pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići i, ako je što sagriješio, oprostit će mu se. Preporučimo dakle našega bolesnog brata milosti i jakosti Krista, da u njemu nađe olakšanje i spasenje. (Jak 5, 13-16)

Molitva u bolesti

Gospodine, bolest je pokucala na vrata moga života, istrgnula me iz posla i premjestila u svijet bolesnih. Gospodine, teško mi je miriti se s bolešću. Ali ja ti ipak zahvaljujem za ovu bolest, jer po njoj doživljavam kako je život nešto krhko i nestalno. Sad u bolesti sve gledam malo drukčije: to što imam i što jesam nije zapravo moje nego je tvoj dar. Doživljavam što znači biti ovisan od svega i od svih, ne moći sam ništa. Doživljavam tjeskobu, osamu, očaj, ali i ljubav i blizinu mnogih ljudi. Gospodine, iako mi je teško, ponovit ću: Budi volja tvoja! Prikazujem ti svoje trpljenje, sjedinjujem ga s Isusovom mukom. Molim te, blagoslovi sve koji se za me brinu i sve koji sa mnom trpe. I, ako je tvoja volja, obdari zdravljem mene i ostale. Amen.

Iz Katekizma Katoličke Crkve

U teškoj bolesti

Bolesnička pomast »nije sakrament samo za one koji se nalaze u krajnjoj životnoj pogibelji. Sigurno je već prikladno vrijeme za njegovo primanje netom se vjernik zbog bolesti ili starosti nalazi na početku smrtne pogibelji«.

Ovaj se sakrament može ponoviti ako bolesnik po primljenoj pomasti prizdravi, a onda nastupi druga teška bolest. U tijeku iste bolesti sakrament se može ponoviti ako nastupi pogoršanje. Prije pogibeljna kirurškog zahvata prikladno je primiti bolesničku pomast. Isto vrijedi i za starije osobe kojih nemoć biva sve veća. (KKC 1514-1515)

Bolesniku se osobito preporučuje primanje svetih sakramenata jer u njima djeluje sam Isus Krist – oslobo-ditelj i ozdravitelj. Bolesnik može primati sve svete sakramente kao i zdrava osoba ali se bolesniku osobito preporučuju sakramenti: sveta ispovijed, bolesničko pomazanje i sveta pričest. Svakom težem bolesniku

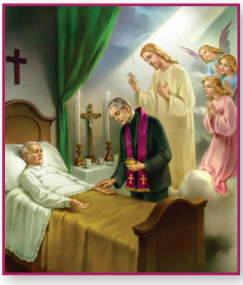

preporučuje se bolesničko pomazanje u kojem Bog krijepi bolesnika i štiti od svih napasti. Bolesničko pomazanje podjeljuje se bolesniku i kad je u komi ili kad se ne zna je li još živ. Redoslijed primanja sakramenata jest: sveta ispovijed, bolesničko pomazanje i sveta pričest.

Za bolesnika

Kako smo sigurni u tvojoj ljubavi, Gospodine! Ne može nas od tebe odvojiti ni tuga ni potištenost, ni bolest ni nevolja. I u boli si nam blizu, mislimo na tvoje trpljenje i smrt na križu. Molimo te, Gospodine, pokloni našem (izreći ime) zdravlje. Daj mu snage da strpljivo nosi svoju bolest. Smiluj se gladnima. Osnaži one koji su pretrpjeli tjelesne povrede na poslu, u prometu ili u ratu. Pokloni svoju ljubav svim bespomoćnima, onima koji su neizlječivo bolesni i koji su bez nade. Probudi u mnogima odluke da posvete svoj život služenju bolesnima. Daj im snage i strpljivosti i neka budu nada i radost unesrećenima. Gospodine, daj da razumijemo da putovi koje si nam namijenio nisu uvijek željeni i očekivani, ali su uvijek putovi našeg spasenja. ***Oče naš...***

Za ozdravljenje

Gospodine, Isuse Kriste, na putovima kroz Palestinu toliko si pomagao bolesnicima, da su se svi obraćali tebi za pomoć. Molim za tvoju blizinu i tvoju pomoć. Povrati mi prijašnje zdravlje. Rasvijetli liječnike da upoznaju uzroke moje bolesti. Blagoslovi lijekove i podaj im uspješnu snagu. Budi uza me da strpljivo nosim svoju bolest i podložim se Božjoj volji te ponavljam tvoje riječi u Maslinskom vrtu, upućene nebeskom Ocu: "Oče, neka bude tvoja volja, a ne moja!" Pokloni svoju pomoć i ljubav svim bespomoćnima i bolesnima, napose onima koji neizlječivo trpe. Ozdravi sve nas, Gospodine, na tijelu i duši i daj da zdravi iznova započnemo živjeti sa svojim milima i dragima i dođemo ti zahvaliti na milosti ozdravljenja. Amen.

Za duševno ozdravljenje

Gospodine Isuse, ti si došao da ozdraviš ranjena i tjeskobna srca, molim te da ozdraviš traume koje izazivaju nemire u mom srcu; molim te, na poseban način, da ozdraviš ono što je uzrok grijehu. Molim te da uđeš u moj život i ozdraviš me od duševnih rana koje su me snašle u djetinjoj dobi i od onih rana zadobivenih tijekom cijeloga života. Gospodine Isuse, tebi su poznati moji problemi, sve ih stavljam u tvoje Srce. Molim te, u snazi one velike rane otvorene na tvom Srcu, da ozdraviš male rane na mom srcu. Ozdravi rane u mom sjećanju, da ništa od onoga što mi se dogodilo ne bude izvorom boli, tjeskobe i zabrinutosti. Ozdravi, Gospodine, sve one rane koje su u mom životu prouzročile korijene grijeha. Hoću oprostiti svima onima koji su me uvrijedili, pogledaj na one nutarnje rane zbog kojih nisam sposoban oprostiti. Ti, koji si došao izliječiti srca slomljena, ozdravi moje srce. Ozdravi, Gospodine, one moje intimne rane koje su uzrok tjelesnim bolestima. Darujem ti svoje srce, primi ga, Gospodine, očisti ga i daj mi osjećaje tvoga Božanskog Srca. Pomozi mi da budem ponizan i blag. Udijeli mi, Gospodine, ozdravljenje od boli koja me pritišće zbog smrti dragih osoba. Daj da mogu ponovno zadobiti mir i radost zbog sigurnosti da si ti Uskrsnuće i Život. Učini me vjerodostojnim svjedokom tvoga Uskrsnuća, tvoje pobjede nad grijehom i smrću, tvoje prisutnosti kao živoga među nama. Amen. ***Oče naš...***

9. NAŠI POKOJNICI

Iz Katekizma Katoličke Crkve

Zajedništvo s pokojnicima

»Poznajući dobro zajedništvo cijeloga otajstvenog Tijela Isusa Krista, Crkva putnika već od prvih vremena kršćanstva s velikim je poštovanjem njegovala spomen mrtvih i, jer je sveta i spasonosna misao moliti za mrtve da im se oproste grijesi (2 Mak 12,46), za njih je prinosila i molitve«. Naša molitva za njih može im ne samo pomoći, već i njihov zagovor učiniti uspješnim u našu korist. (KKC 958)

Dušni dan, 2. studenoga

Crkva na Dušni dan svraća pozornost na duše koje su umrle u milosti Božjoj, ali još moraju vremenitim mukama u čistilištu zadovoljiti Božjoj pravdi za svoje grijehe. Kako si te duše ne mogu same pomoći da si skrate te muke, one vapiju nama za pomoć, jer im mi, prema vjerovanju svete Crkve, možemo pomoći svojim molitvama i dobrim djelima. Sjetimo se i mi duša svojih pokojnika i pohodimo grobove te im pomozimo svojim molitvama i žrtvama. Ako nam je moguće, nastojmo sudjelovati kod svete misne žrtve i primiti svetu pričest. Misao na čistilište mora nas odvraćati ne samo od teških grijeha, nego i od lakih, te nas poticati na vjerski život. Mislimo i molimo za naše pokojnike tijekom godine. Naša molitva i darovne mise njima će pomoći. Nemojmo zanemariti i uređenje grobova.

Molitva za sve vjerne mrtve

Gospodine Isuse Kriste, Kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od paklenih kazni i iz dubokoga bezdana; izbavi ih od usta lavljih, da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tamu, nego da ih stjegonoša sveti Mihael povede u svetu svjetlost koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve hvale: primi ih za one duše kojih se danas spominjemo. Učini Gospodine da iz smrti prijeđu u život što si ga nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Prošnje

Bože! Od tebe imamo život, na putu smo k tebi:

- **Pokloni svima koji su nam bili bliski u zemaljskom životu svoj vječni život, molimo te!**
- **Primi u svoje zajedništvo i one kojih se nitko na zemlji ne spominje, molimo te!**
- **Preporučamo ti i one o čijoj vjeri nitko ne zna osim tebe, molimo te!**
- **Vodi nas, koji smo još na putu, do sve veće ljubavi, molimo te!**

Pomolimo se: Bože, djelitelju oproštenja i ljubitelju ljudskog spasenja, molimo blagost tvoju, da braći, rođacima i dobrotvorima našega zbora, koji su preminuli s ovog svijeta, po zagovoru Blažene Marije vazda

Djevice i svih tvojih svetaca dopustiš doći u zajednicu vječnoga blaženstva. Bože, stvoritelju i otkupitelju svih vjernika, dušama slugu i službenica svojih podaj oproštenje svih grijeha, da pobožnim molitvama postignu pomilovanje, koje su uvijek željele. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen. ***Oče naš...***

Za pokojnika (1.)

Tebe, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože, smjerno molimo za dušu sluge tvoga ..., kojemu si zapovjedio da s ovoga svijeta dođe k tebi: daruj mu mjesto osvježenja, svjetlosti i mira. Pošto je prekoračio vrata smrti, neka se nastani među blaženima i u svetoj svjetlosti, što si je nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu. Neka mu ništa duši ne naudi, a kad osvane veliki onaj dan uskrsnuća i nagrade, ti ga, Gospodine, zajedno sa svetima i izabranima uskrisi, otpusti mu sve prijestupe i grijehe, da uđe s tobom u besmrtni život i u vječno kraljevstvo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. ***Pokoj vječni...***

Za pokojnika (2.)

Tebi, Gospodine, smjerno preporučujemo svoga brata: njega si u smrtnom životu vazda pratio beskrajnom ljubavlju; izbavi ga sada od svih zala i daj mu stupiti u vječiti pokoj. Molimo, stoga, tvoju blagost: pošto je uminulo sve što je bilo, dobrostivo ga privedi u raj svoj, ondje ni tuge neće više biti ni jauka ni boli, već mir i radost sa Sinom tvojim i Duhom Svetim, u vijeke vjekova. Amen. ***Oče naš...***

Molitva za pokojne

Gospodine, kad ti kažeš, onda je došlo vrijeme i kad ti kažeš, njihove su duše krenule k tebi, u tvoje Kraljevstvo, u vječnost! Gospodine što ti želiš, mi ćemo prihvatiti i što ti želiš, to nam je dobit dovoljno, da budemo tvoji. Gospodine, jer ti si to želio, zato je to dobro i jer ti to želiš, mi ćemo prihvatiti! Gospodine Bože, u svojoj očinskoj dobroti budi milostiv dušama u čistilištu. Očisti ih od svake krivice duše koji si pozvao s ovoga svijeta, primi ih u domovinu svjetla i mira i u zajedništvo tvojih vjernika. Daruj im udio u vječnom blaženstvu u tvome Kraljevstvu. To te molimo po Kristu, našem Gospodinu. Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, daruj dušama tvojih slugu i službenica otpuštenje svojih grijeha. Neka našim pobožnim zagovorom postignu oproštenje za kojim su uvijek čeznule. Gospodine, kako ti želiš, neka im bude i kamo ti želiš, njihove duše idu! Pomozi nam da tvoju volju razumijemo. ***Pokoj vječni…***

Za pokojne roditelje

Bože, koji si zapovjedio da poštujemo oca i majku: smiluj se mom ocu i majci (mojim roditeljima), otpusti im grijehe, a meni (nama) daj da ih vidim (o) u radosti vječne slave. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. ***Oče naš…***

Molitva za duše u čistilištu

Božansko Srce Isusovo, podaj, molim te, dušama u čistilištu vječni pokoj; onima, koji će danas umrijeti, konačnu milost; grešnicima pravu pokoru; nezna-

božcima svjetlo vjere; meni i svima mojima svoj blagoslov. Tebi, dakle, preljubezno Srce, izručujem sve te duše i prikazujem ti za njih sve tvoje zasluge skupa sa zaslugama blažene tvoje Majke i svih svetih tvojih, sa svim svetim misama, svetim pričestima, molitvama i dobrim djelima, što se čine danas po cijelom kršćanskom svijetu. ***Pokoj vječni…***

Blagoslov groba

Bože, po čijem milosrđu mirno počivaju duše vjernih, udostoj se blagosloviti ovaj grob i odredi mu svoga svetog anđela za čuvara, a dušu onoga čije je tijelo ovdje pokopano riješi svake spone prijestupa, da se skupa s tvojim svetima u tebi raduje bez prestanka. Po Kristu Gospodinu našem. Amen. ***Oče naš…***

Molitva je:

- Naša poveznica s Bogom – čovjekova usmjerenost prema zajedništvu s Bogom najbolje se ostvaruje molitvom.

- Naš instrument spasenja – samo onaj koji moli pobjeđuje snage zla, sposoban je za obraćenje, sposoban je izabrati Boga i ljubiti ga na najpotpuniji način, i na koncu dobiva od Boga milost spasenja.

10. SV. JOSIP – ZAŠTITNIK OBITELJI

Iako je sveti Josip živio na zemlji davno prije nas, ipak nam je veoma blizak jer je živio životom sličnim našemu, kao čovjek radnik i glava Svete Obitelji. Imao je dosta briga, teškoća i pitanja - baš kao i mi. I baš u tim prilikama dnevnog života pokazao se »pravednim čovjekom«, istinski muževno pobožnim, urešen mnogim dragocjenim vrlinama. Korisno je stoga o Josipu razmišljati i njega nasljedovati. Od njega možemo najbolje naučiti pravu ljubav prema Isusu i njegovoj Majci Mariji.

Budući da je sveti Josip poslije Blažene Djevice Marije bio Isusu najbliži i po poslanju i po veličini svojih zasluga, time je i moć njegova zagovora velika. Mnogi crkveni pisci i sveci rekoše divne riječi o moći sv. Josipa, a brojni primjeri pojedinaca i zajednica svjedoče da je on naš velikodušni pomoćnik i zagovornik. Utječimo mu se u našim duhovnim i materijalnim potrebama.

Molimo pobožno, tj. sabrano, molimo ponizno, jer Bog ne odbacuje srce skrušeno. Molimo ustrajno jer nas je Isus tako učio. Molimo pouzdano jer je velik zagovor svetog Josipa, molimo predano u volju Božju, jer Bog najbolje znade što je za naše istinsko dobro.

Molite razne molitve u čast sv. Josipu! Lijepe su Litanije sv. Josipa. Krunica sv. Josipa povezuje nas s Isusom i Marijom. U ovom molitveniku donosimo molitve za razne potrebe, duhovne i tjelesne, molitve predanja sv. Josipu, molitve za oslobođenje od grijeha, za unapređenje u krepostima... Preporučljiva je svakodnevna molitva za domovinu... Hvale je vrijedna trodnevnica, sedmodnevnica, a posebno

devetnica u čast sv. Josipu. Svaka je srijeda posvećena sv. Josipu. Mnogi štovatelji upravo se toga dana posebnom gorljivošću srca utječu u zagovor sv. Josipu. Hvale je vrijedno sudjelovanje u Bratovštini sv. Josipa za pomoć umirućima. Sudionici svaki dan mole molitvu »Sveti Josipe, djevičanski oče Isusa Krista i pravi zaručniče Bl. Djevice Marije, moli za nas i za sve koji će danas umrijeti«.

Štovatelji sv. Josipa mogu u svoju kuću staviti sliku ili kip sv. Josipa, nositi medaljicu sv. Josipa, hodočastiti u njegove crkve, dati novorođenom djetetu ime Josip, nabavljati, čitati i širiti »Glasnik sv. Josipa«, knjige o sv. Josipu, molitvenike te slaviti Dan očeva na dan sv. Josipa.

Znak je iskrena i duboka štovanja sv. Josipa kad mu se posvetimo, kad ga izaberemo za svoga zaštitnika. Što je to zapravo, što to znači? Izbor svetog Josipa za zaštitnika osobni je, svjesni čin kojim prihvaćamo sv. Josipa za svoga gospodara i zaštitnika sa svim poštovanjem, pouzdanjem i povjerenjem koje on zaslužuje; on koga je sam Bog postavio za Gospodara doma Božjega. Obraćanje sv. Josipu ne smije i neće ograničavati naše štovanje koje u prvom redu moramo i želimo iskazivati Isusu Kristu, pa onda Blaženoj Djevici Mariji. Tu doista nema suparništva ni natjecanja, kao što ga nije bilo ni u Nazaretskoj Obitelji. Kad sv. Josipa na pravi način častimo i volimo, onda ćemo njegovim srcem još više cijeniti i voljeti Isusa Krista i Blaženu Djevicu Mariju.

Molitva svetom Josipu

Sveti Josipe, prikazujem ti ljubav Isusa i Marije koja živi u njima za tebe. Prikazujem ti također slavljenja, počasti, zahvale i prinose koje su ti vjerni prikazali kroz vjekove, sve do ovog časa. Sebe i sve one koji su dragi mojemu srcu predajem trajno pod tvoju svetu zaštitu. Molim te, za ljubav Boga i presvete Djevice Marije, tvoje Zaručnice, izmoli mi milost spasenja i sve milosti koje su nam potrebne, a posebno ovu veliku milost ... (tu reći nakanu). Pohiti mi u pomoć i utješi me u mojoj nevolji. Sveti Josipe, prijatelju Srca Isusova, usliši me. ***Oče naš...***

Molitva svetom Josipu za obitelj

Sveti Josipe, vjerni čuvaru Marije i Isusa, dolazimo danas k tebi moleći tvoju zaštitu za naše obitelji od opasnosti, bolesti i zla. Pouči nas, kao što si učio Isusa, vrijednosti rada, da možemo omiljeti Bogu po našim djelima i koristiti naše talente i sposobnosti za dobro svih. Neka nas primjer tvog života nadahne vjerno živjeti Božje zapovijedi, da jednog dana s radošću uđemo u vječnu ljubav Oca, Sina i Duha Svetoga. O veliki sveti Bože, čuj i usliši našu molitvu. Amen. ***Oče naš...***

Posvetna molitva svetom Josipu

Sveti Josipe, ti brižni i sretni hranitelju najsvetijeg Djeteta, kojemu si bio djevičanski i zakoniti otac - budi i meni duhovni otac. Rado ti se posvećujem i

stavljam pod tvoju zaštitu. Od sada te smatram svojim ocem i zaštitnikom, a ti mene smatraj svojim djetetom i daj da osjetim djelovanje tvoje moći i ljubavi. Zato mi izmoli milost obraćenja i ustrajnosti u dobru. Daj da budem dionik tvoje dobrote. Sačuvaj u meni iskrenu i trajnu vezu s Bogom, duševni mir, duboku poniznost srca, savršeno slaganje s voljom Božjom. Izmoli mi strpljivost u poteškoćama, čvrsto povjerenje u Providnost Božju a, iznad svega, goruću ljubav prema presvetim osobama Isusa i Marije. O mili, blagi, strpljivi, ponizni i sveti Josipe, uzmi nas sve za svoju djecu i budi nam uvijek dobar i vjeran otac. Amen. ***Zdravo, Marijo...***

Molitva sv. Josipu u teškim brigama

O sveti oče Josipe! Pogledaj, dolazim ti u svojim potrebama kao tvoj nevrijedni štovatelj! Stavljam svo svoje pouzdanje u tvoju očinsku pomoć. Preporučam tebi spasenje svoje duše i tijela. Predajem ti sve svoje nutarnje i vanjske potrebe. Molim te, ne dopusti da odem neutješen od tebe! Uči me svojim primjerom da svakoga trenutka sjedinim svoju volju s Božjom i

svaki križ strpljivo nosim. Izmoli mi čistoću srca, savjesti i tijela, i sve potrebne kreposti! Budi uza me, siromašnoga grešnika, u posljednjoj borbi, da mogu jednom s tobom i sa svim izabranicima Boga vječno ljubiti i hvaliti. Amen. ***Slava Ocu...***

Molitva roditelja za djecu

Sveti Josipe, ti si bio hranitelj i čuvar, zakoniti i djevičanski otac i odgojitelj najboljeg djeteta Isusa. Očinskim si ga srcem volio, na njega si mislio, za njega si radio, s njime si molio, njega u dobar život upućivao. Ništa ti nije bilo teško za njega učiniti. Tvoj uzorni život svijetlio je Isusu kao sjajni primjer svake dobrote. Ti si bio tom Djetetu sreća i radost, a on je bio tvoja sreća i radost.

Josipe dragi, preporučujemo ti našu djecu. Zagovaraj ih kod Isusa, koji je tebe na zemlji slušao, a koji je svemoćan. Naše brige i tjeskobe za našu djecu u ovim vremenima teške su i velike. Prijete im mnoge opasnosti da otiđu na stranputicu i zaborave Gospodina Boga i svoje duše. Neki su već i otišli širokim putem propasti... Vruće želimo da kod naše djece u što većoj mjeri osjetimo duh dobrote Isusove... Pomozi i nama roditeljima da naša djeca u nama osjete i vide što više od tvoje dobrote i ljubavi! Amen. ***Zdravo, Marijo...***

Za izlječenje alkoholičara

Nesretne su mnoge naše obitelji, mnoge žene, djeca i starci, jer u njima ima alkoholičara. Sveti Josipe, izmoli im dobru i odlučnu volju da ustanu na nov, trijezan, čestit život. Izmoli im snage da se otkinu iz

sredine koja ih vuče u propast te započnu nov život u svojoj obitelji i na radnom mjestu, život napretka, sloge, sreće, mira i Božjeg blagoslova.

Sveti Josipe, molimo pouzdano tvoj zagovor u ovoj našoj velikoj i gorućoj potrebi. Pomozi našu braću i sestre koji su žrtve bolesti alkohola i čiji je život stalna žalost i bijeda, jad i nevolja. Prikaži ovu našu poniznu molitvu onome koji je svemoguć i koji nas voli - Isusu Kristu. On je tebe na zemlji slušao, i sada će te poslušati i uslišati jer on je vladar svih umova i srdaca i kraljuje u vijeke vjekova. Amen. ***Oče naš...***

Molitva sv. Josipu za milost dobre smrti

Sveti Josipe, kraj tebe su bili Isus i Marija kad je došao čas da se vratiš u kuću Očevu. Zato je pravo da ti se kršćani obraćaju kao zaštitniku i tješitelju umirućih. Molimo danas tvoju pomoć u zadnjim časovima našeg zemaljskog života. Izmoli nam milost da

ovdje živimo kao ti: u pravednosti i čistoći, u prisutnosti Isusa i Djevice Marije, te ne budemo odijeljeni od njih ni onoga dana kad će nam doći posljednji čas. Poput tebe, da budemo i mi primljeni u kuću Očevu i da naš život bude preobražen u vječne radosti kod Gospodina. Amen. ***Zdravo, Marijo...***

12. SVJEDOČANSTVA - uslišane molitve

Ja moram svjedočiti

„Velečasni, ja moram svjedočiti“, čuo se uzbuđeni glas žene s druge strane žice. „Ne mogu šutjeti. Dogodilo se veliko čudo koje moram objaviti. Evo, da ne mislite da pričam gluposti, kratko ću Vam se predstaviti. Zovem se Ljilja, živim u Križevcima. Moj se život promijenio zahvaljujući jednoj maloj knjižici. Nakon nekolicine Vaših molitvenika koje imam i iz kojih redovito molim, dođem do male knjižice u kojoj su molitve hrvatskih svetaca. Bila sam ushićena. Mojom glavom strelovitom brzinom prolaze misli. Bože, kojem svecu da se obratim za pomoć? Nedavno mi je prijateljica pričala kako se zavjetovala svetom Leopoldu.

Pomislih, idem i ja zamoliti svetog Leopolda da moj Josip dobije posao. Josip je moje najmlađe dijete. Rodio se sa sedam mjeseci. Težio je svega jedan i pol kilogram. Liječnici su smatrali da neće preživjeti. Hvala Bogu, Josip je danas s nama. Premda je trideset postotni invalid, stasao je u lijepog mladića, završio srednju školu, ali posla niotkud. Sjedi kod kuće, prebacuje se s mjesta na mjesto bez nekog cilja i vjere u budućnost. Radio bi, mlad je, može, želi, a nema gdje. Bilo mi je žao gledati ga. Ohrabrena, s knjižicom u ruci donosim čvrstu odluku. Da, molit ću se svetom Leopoldu da Josip pronađe posao. Uzela sam kao zavjet devetnicu. Devet dana molitve i posta. Sedmi dan po mom zavjetu dogodilo se čudo. Nazvao je prijatelj mog muža, Petar. Pita: „Ljiljo gdje ti je Josip? Trebam ga.“ „Oprosti, zašto ga trebaš“, pitam. Znate, majka

kao majka. Strah me. Bože, da nije što loše učinio, da mu se nije što dogodilo... „Ne brini Ljiljo, nije nikakav problem. Imam za njega lijepu vijest. Udruga invalida Grada Križevaca osnovala je tvrtku za proizvodnju čokolade i pralina. Trebamo slastičara, a to je baš njegova struka. Znam da je završio školu za kuhara i slastičara. Kaži mu neka pripravi sve papire i već sutra ujutro dođe do mene.“ Od sreće nisam znala što bih. Na glas sam samo ponavljala: O, sveti Leopolde, zar je to moguće? Zar si mi tako brzo ispunio molbu? Sveti Leopolde, hvala ti! Petar je šutio s druge strane žice i nije mogao shvatiti što se događa. „Petre, znaš, prije sedam dana sam se zavjetovala sv. Leopoldu da Josip dobije posao. I, gle čuda, ti danas zoveš. Zar to nije veliko čudo? Oprosti što ti danas ne mogu dovoljno zahvaliti. Zbunjena sam ovim čudom koje je svetac učinio.“ Bože, hvala ti na sv. Leopoldu. U tom trenutku dala sam zavjet da ću svaki dan moliti krunicu zahvale, a Vas velečasni molim da se ovo moje svjedočanstvo uz pomoć vaših molitvenika širi po cijelom svijetu. Bit ću Vam jako zahvalna.

Bog je bio na mojim vratima

Ovo je istinit događaj koji mi je napisala gospođa koja je doživjela uslišanje po molitveniku Molitve u potrebi.

Bio je dvanaesti mjesec 2012. godine. Do mirovine je ostalo još velikih pet dana. U podstanarskom stanu u kojem živimo moj teško oboljeli suprug i ja hladnjak je potpuno prazan. Polica smočnice također prazna. U jednoj staklenci ostalo je šljivovog pekmeza u tragovima. U vrećici s kruhom tek dvije šnite. Digla sam se ujutro u pet kao i obično. Razlog, mir i tišina za

molitvu. Izmolila sam krunicu Blažene Djevice Marije i krunicu Božanskog milosrđa. I to jutro, kao i svako drugo, razgovarala sam s ljubljenim Spasiteljem i Njegovom Majčicom. Tog jutra sam dodala još jednu molitvu. Držala sam u ruci molitvenik MOLITVE U POTREBI. Na trinaestoj stranici tog molitvenika pronašla sam molitvu MOLITVA GOSPI U SVAKOJ POTREBI. Izmolila sam je i nastavila obavljati svoje kućanske poslove. U osam sati ujutro na mojim vratima zazvonilo je zvonce. Otvorila sam ih i na njima ugledala čovjeka s vrećicama punim hrane. Prepoznala sam ga. Bio je to susjed s drugog ulaza. Pitao me: „Imate li što jesti?“ Šutjela sam. On je nastavio: „Molio sam jutros Isusa. U molitvi sam pomislio na vas i pitao se imate li hrane. Znam da je s vašim primanjima to nemoguće.“ Njegove riječi su me dirnule. Ja sam nastavila: „Eto, vidite. I ja svako jutro razgovaram s Gospodinom. Jutros sam mu se posebno obratila. Nisam znala što ćemo danas jesti, imam samo dva komadića kruha i mrvicu pekmeza. Uzela sam molitvenik koji mi je nedavno poklonila moja prijateljica. Molila sam Boga da pogleda na mog muža i mene, da nam se smiluje da ne umremo gladni. I evo, kao što vidite, Bog mi je poslao vas.“

Žurio je. Rekao je da ga čeka još puno posla. Na odlasku mi je još ostavio pedeset kuna. „To vam je za kruh“, rekao je. Zatvorila sam vrata. Vrećice nisam dirala. Suprug je još spavao, a ja sam išla zahvaliti Gospi i Isusu što nisu dopustili da ostanemo gladni. U duši sam osjetila neopisivi mir. Isus je to jutro želio i poslao nekoga da nas spasi, ali prvo je poslao molitvenik Molitve u potrebi. Od tog su jutra velečasni i ljudi koji zajedno s njim rade tako velike stvari uključeni u

moje molitve. Vjerujte, znam puno ljudi koji ne žive s Bogom. Oni ne znaju što propuštaju, jer život je kao vjetar koji puhne i već te nestane. Na ovoj zemlji smo samo putnici. Ogledalo našeg života očitovat će se u životu s voljenim Spasiteljem. (J. M.)

Gospa me spasila

Udala sam se vrlo mlada. Moj muž je po rođenju pravoslavac, a ja katolkinja. Obzirom da niti jedna od obitelji nije prakticirala vjeru, o crkvenom vjenčanju nije bilo govora. Dobili smo jednog, pa drugog sina. O krštenju djece nismo ni razmišljali. Bilo nam je lijepo, bili smo sretni, sve nam je išlo po planu. Uspjeli smo kupiti i stan. Kako nikada čovjek ne može biti u potpunosti sretan, tako su se i kod nas počeli javljati problemi. Novci iz kuće su jednostavno nestajali. U prvo vrijeme sam se pitala gdje nestaju, na što ili koga Mario troši. Ubrzo sam shvatila da se odao klađenju. Molila sam ga i preklinjala da prestane, ali ni moje molbe ni moje suze nisu pomagale. Obećao bi mi čvrsto i isti dan bi opet nastavio. Zadužio se toliko da su mu ljudi počeli prijetiti. Njegova mama se žrtvovala i prodala obiteljski stan kako bi podmirili dugove. Došla je živjeti k nama. Ja sam u međuvremenu ostala bez posla. Situacija je bila grozna. Mislila sam da će se Mario nakon prodaje maminog stana opametiti, ali ne, ni to mu nije bilo dovoljno. Nastavio je. Jednog dana dok sam išla po kruh i mlijeko, jer za nešto drugo nisam niti imala novca, a bila sam sretna kad sam imala i to, susretnem svoju prijateljicu Zdenku koju nisam vidjela godinama. Otvorim joj dušu i ispričam što mi se sve događa u životu. Bila je zaprepaštena: „Pa tebi samo Bog može

pomoći.“ „Ma koji Bog, ja ga uopće ne poznajem. Ne znam moliti, ne znam ništa o Bogu.“

„Ne brini ništa, hajde, molim te, dođi večeras u crkvu. Imamo trodnevnicu Gospi. Petnaestog ti je Gospa. Danas upravo započinjemo. Nismo se danas nas dvije slučajno srele. Gospa je zaslužna za to. Ona nas je spojila…“ „Ne znam, nisam baš sigurna da ću doći. Vidjet ću. Što se tamo radi?“

„Molimo. Združeni u molitvi puno smo jači. Molimo za potrebe svih nas i zahvaljujemo na primljenim milostima. Ima još ljudi koji su u problemima. Nisi ti jedina. Molit ćemo za tvoju obitelj.“ Razišla sam se s njom u čvrstom uvjerenju da neću otići, ali kad je došlo vrijeme počela sam se spremati. „Pa Bože moj, ja nešto moram učiniti. Zdenka je tako uvjerena da će mi Bog pomoći. Idem…“ Došla sam s nepovjerenjem. Upoznala me sa svojim prijateljima. Ja sam se skupila uz nju. Dala mi je u ruku neku knjižicu. Gospin molitvenik. „Otvori stranicu… Moli s nama. I vjeruj. Čvrsto vjeruj da si na pravom mjestu. Zamoli našu Nebesku Majku neka te zagovara kod svog Sina.“ Ostala sam taj dan i na misi. Osjećala sam se sigurnijom, počela sam uvjeravati samu sebe da će mi Bog sigurno pomoći. Išla sam svaki dan, sa sve većom vjerom. Mariju prvo vrijeme nisam kazala kuda idem. Onda sam mu ipak ispričala. Nije bio previše iznenađen, nije se ni ljutio. Otvorio mi je dušu. Ispričao kakvu borbu između dobra i zla trpi u sebi. On zna kakvu bol nanosi meni i djeci, ne želi to raditi jer od svega na svijetu nas troje voli najviše. Mi smo njegov život, ali napast je jača od ljubavi. Plakao je. Molila sam ga da i on krene sa mnom u crkvu, da upozna te ljude, željela sam da upozna Boga

kojega sam i sama svakim danom sve više upoznavala. Pristao je. Bila sam presretna. Oboje smo postali članovi molitvene zajednice. I on je dobio svoj molitvenik. Svaki dan sam išla na misu. Zajedno smo navečer išli na molitvu, a molili smo i kod kuće zajedno. Molila sam Gospu da se Mario oslobodi kockanja, molila sam i da zajedno primimo sakramente. Željela sam u potpunosti prisustvovati blagovanju za Isusovim stolom. Sad sam imala puno želja. Hvala Bogu i njegovoj Majci, našoj dragoj Gospi, Mario se krstio isti dan kad i naša dva sina. Primio je i svetu pričest i svetu potvrdu. Mi smo se vjenčali u crkvi. Mario se više ne kladi. Da čovjek ne povjeruje koje smo sve milosti isprosili! Za novi bolji početak poželjeli smo imati još jedno dijete. Rodio se naš mali Matej. Unio je radost u našu kuću. Sretni smo kao u prvim danima našeg braka. Mario je svakim danom sve više onaj moj stari dobri muž. Uvijek me nanovo iznenadi nekom svojom gestom. Vidim koliko mu je stalo do nas. Čak je i moja mama, koja uvijek nešto 'zvoca', primijetila koliko se Mario promijenio. Počela sam i raditi. Za sve je to zaslužna molitva. Vjera je u našem životu zauzela značajno mjesto. Sad se pitam - kako smo mogli živjeti bez Boga? Bili smo osakaćeni. Zato sada sve to nadoknađujemo. Uvijek nađemo vrijeme za zajedničku molitvu. Redovito smo nedjeljom na misi. Nastojimo i preko tjedna otići na misu. Obavezno smo na molitvenim sastancima. Djeca nam idu na vjeronauk. Živimo pravim kršćanskim životom. Postali smo praktični vjernici. Gospo, hvala ti za zagovor, hvala ti Bože za sve zadobivene milosti. (S. N.)

DUHOVNA POMOĆ ZA VJERNIKE

Govorni automat - POTICAJ NA MOLITVU

031/63 77 90

POSLUŠAJTE ZVUČNE MOLITVE I MEDITACIJE NA TELEFONU

1. DNEVNE MOLITVE (jutarnje i večernje)
2. DNEVNA DUHOVNA MISAO
3. MOLITVE ZA ZDRAVLJE I U POTREBI
4. MOLITVE MARIJI
5. PET MINUTA ZA TVOJU DUŠU
6. MOLITVE SVETIMA (sv. Antunu, Josipu, Brigiti, Riti)
7. OBITELJSKE MOLITVE
8. MISLI IZ KATEKIZMA
9. KAKO MOLITI
0. IZRECITE SVOJE POTREBE, MOLITVE I KOMENTARE!

- Za povratak na početak birajte 0, za prelazak na sljedeću molitvu 1

CIJENA POZIVA JE KAO I PREMA SVIM FIKSNIM MREŽAMA U RH

Posjetite nas na www.molitvenici.net

LISTATI - ČITATI - SKIDATI - SLUŠATI

ZA DUHOVNI ŽIVOT VJERNIKA
- molitvenici i duhovno štivo

- MOLITVENICI SU DOSTUPNI U SVIM POŠTANSKIM UREDIMA PO PRIGODNIM CIJENAMA od 7 – 10 – 15 kn

Župa sv. Andrije ap.
35214 DONJI ANDRIJEVCI
mob. 098 611 831
091 542 7162

NAŠA IZDANJA - MOLITVENICI

1. **NAŠA OBITELJ** (meki uvez)	10 kn
2. **NAŠA OBITELJ** (tvrdi uvez)	20 kn
3. **GOSPIN MOLITVENIK**	15 kn
4. **GOSPI U POTREBI**	10 kn
5. **BLAGOSLOV ZA NAŠU OBITELJ**	10 kn
6. **Korizma - KRIŽNI PUT**, *zbirka*	10 kn
7. **MLADI PRED BOGOM**	15 kn
8. **SVETI ANTUN** (tvrdi uvez)	20 kn
9. **MOLITVENIK SV. ANTE** (meki uvez)	10 kn
10. **ZA ZDRAVLJE - VJERA I MOLITVA**	15 kn
11. **MILOSRDNI ISUS**	15 kn
12. **MOLITVE U POTREBI**	15 kn
13. **ZA DUŠE NAŠIH POKOJNIKA**	10 kn
14. **SEDAM MINUTA ZA TVOJU DUŠU**	15 kn
15. **UMNOŽI NAM VJERU**	10 kn
16. **SV. JOSIP**, *molitvenik*	15 kn
17. **TRIDESET DANA S MILOSRDNIM ISUSOM**	15 kn
18. **POMOZI NAM DUŠE SVETI**	15 kn
19. **ISUSE, UZDAM SE U TEBE**	15 kn
20. **MOLIVE ZA VOZAČE I PUTNIKE**	10kn
20. **ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI**	10 kn

Budite širitelji - apostoli molitve i molitvenika!

Impresum:

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

Duhovna pomoć za obitelj

Naša obitelj (XXV.)

Knjižnica "Ministrant"

Izdavač: **Župa sv. Andrije apostola**

Trg kralja Tomislava 2

35214 Donji Andrijevci

mob. 098-611-831

mob. 091-542-7162

nikica.mihaljevic@sb.t-com.hr

www.molitvenici.net

Suizdavač: Nipos, Osijek

Odgovara: Nikica Mihaljević, župnik

Pripremili: N. Mihaljević, Ž. Cvitković, M. Kelbas

Grafička priprema: Studio Kelbas,

info@studio-kelbas.hr

Tisak: NipOS, Osijek

ISBN: 978-953-7436-35-3

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek, pod brojem 130910024